Adventes Vēstis

2025
JŪNIJS
353

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU
LATVIJAS DRAUDŽU
SAVIENĪBAS IZDEVUMS

Mācība par kristīgo uzvedību

VIETA, KUR VĒLOS ATGRIEZTIES

BAZNĪCU NAKTS/ ATVĒRTO BAZNĪCU DIENA 2025

Jauniešiem:
Mīlestība sākas ar kamieļu padzirdīšanu

Bērniem un pusaudžiem:
Jēzus satika Nikodēmu

Saturs:

04 BAZNĪCU NAKTS/ ATVĒRTO BAZNĪCU DIENA 2025
Reportāžas no draudzēm

10 ATSKATS
Nometne, kas atstāj iespaidu

11 AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS
Kāpēc latviešu Bībeles jaunajos tulkojumos nav labots vārds "elle"?

12 VĀRDS MĀCĪTĀJAM
Vieta, kur vēlos atgriezties

13 PA ELENAS VAITAS DARBU LAPPUSĒM
Gara iespaids uz ķermeni

14 TĒMA
Mācība par kristīgo uzvedību

17 BUDŽETS
Budžets 2025

19 VESELĪBA
Rabarberu tarte

20 PA VĒSTURES LAPPUSĒM
Jānis Zeltamute

22 PA BĪBELES LAPPUSĒM
Ellišķīgā izmeklēšana

24 BĒRNIEM UN PUSAUDŽIEM/ ATSKATS
Latvijas Ceļa meklētāju Bībeles viktorīna

26 JAUNIEŠIEM
Mīlestība sākas ar kamieļu padzirdīšanu

27 JAUNIEŠIEM
Puišu vakars

29 BĒRNIEM UN PUSAUDŽIEM
Jēzus satika Nikodēmu

"Adventes Vēstis" ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums.
Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī. Tirāža: 600 eks.
Galvenā redaktore: Anitra ROZE
Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ, Elvīra GRAKOVIČA, Imants ĢIPSLIS, Vineta KRAULIŅA, Mārīte LIPSKA, Andris PEŠELIS.
Dizains un makets: Libri Style SIA
Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība
Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010
E-pasts: adventesvestis@inbox.lv

Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.
Par reklāmas izvietošanu uz 4. vāka rakstīt adventesvestis@inbox.lv.

VĀRDS REDAKCIJAI

Sveicināti jūnijā, mīļie "Adventes Vēstu" draugi!

Vai jums nav sajūta, ka diennakts stundas sarāvušās mazas mazītiņas un kļuvušas pavisam īsas, neskatoties uz to, ka vēl desmitos vakarā ir gaišs teju kā dienā? Jo kā citādi izskaidrot ātro laika ritējumu, kad dienas paskrien kā viens mirklis un notikumi, kalpošanas, darbi seko cits citam tik blīvi, ka tikko spējam tiem izsekot un tik tikko spējam tikt ar visu galā? Varbūt iemesls tam ir darbu pavairošanās vasarā, bet varbūt mūsos pamazām aizvien vairāk sāk rosīties kāda neatliekamības sajūta, liekot saprast, ka laika nav daudz, bet darāmā – ļoti daudz? Lai kā arī nebūtu, ir skaidrs, ka visā šajā ikdienas rosībā nedrīkstam aizmirst pašu svarīgāko – attiecības. Attiecības ar tuvajiem, ar draugiem, ar darbabiedriem, ar brāļiem un māsām draudzē, ar cilvēkiem, kuriem vajadzīga palīdzība, cilvēkiem, kuriem nepieciešama glābšanas vēsts, un visvairāk – ar Debesu Tēvu, kura žēlastībā "mēs dzīvojam un rosāmies, un esam" (kā teikts Ap. d. 17:28) un no kura nāk "katrs labs devums un katra pilnīga dāvana" (skat. Jēk. 1:17).

Katras attiecības – kā ar cilvēkiem, tā arī ar Dievu – ir īstas un patiesas tikai tad, ja to pamatā nav "kas-man-par-to-būs", bet gan pati persona, ar kuru attiecības tiek veidotas. Savukārt, lai veidotos labas, uzticības pilnas attiecības, liela nozīme ir mūsu pašu attieksmei un uzvedībai. Kāda īsti ir kristīga uzvedība, par to iesāksim runāt šī numura *Tēmas* rakstā un turpināsim nākamajā žurnāla numurā. Lai šajos rakstos paustās pārdomas un ieteikumi palīdz ikvienam no mums, jo, kā norāda viens no šī raksta autoriem, mācītājs Andris Pešelis: "[..] kristīgā uzvedība ir labais auglis, kurš apliecina Evaņģēlija uzvaru un glābšanas rezultātu Jēzū Kristū."

Šo tēmu turpina arī sadaļa *Pa Elenas Vaitas darbu lappusēm*, kurā šoreiz varēsiet lasīt par gara iespaidu uz ķermeni.

Vēl žurnālā, rubrikā *Vārds mācītājam*, mācītājs Ainars Gailis rosina uz pārdomām par vietu, kur mēs vēlētos atgriezties, *Aktuālais jautājums* atbild uz to, kāpēc jaunajos Bībeles tulkojumos vēl aizvien tiek lietots vārds "elle", bet lappusē *Jauniešiem* raksts par to, vai ir bībeliski jautāt Dievam pēc zīmes, meklējot dzīvesdraugu.

Vēl jūsu uzmanībai plašs atskata rakstu klāsts, kas vēstīs gan par Ceļa meklētāju Bībeles viktorīnu, gan par īpašu vakaru puišiem, gan – krāsainā fotoreportāžā – par Baznīcu nakts un Atvērto baznīcu dienas norisi vairākās Latvijas adventistu draudzēs.

Veselības lappusītē atradīsiet veselīgas rabarberu tartes recepti vasaras svētku dienām, bet lappusītē *Bērniem un pusaudžiem* mūsu jaunākie lasītāji uzzinās, kāda bija Jēzus tikšanās ar Nikodēmu.

Vēlam ikvienam mūsu lasītājam piepildītas, sirsnīgas un priekpilnas attiecības ar Dievu un līdzcilvēkiem, svētības jūsu darbā un kalpošanā un skaistu atpūtu, kura piepildīs jūsu sirdi ar pateicību mūsu Radītājam un Glābējam!

Anitra Roze,
AV galvenā redaktore

Dārgie brāļi un māsas Kristū!

Šī mēneša "Adventes Vēstīs" īpaši pievēršam uzmanību tēmai, kas atrodama Bībeles pamatmācībās – **Kristīgā uzvedība**. Sevišķi tās aspektam par ķermeni kā **Svētā Gara templi**. Ja apzināmies, ka miesa ir Svētā Gara mājoklis, tas kļūst par svinīgu pienākumu – ar cieņu un atbildību rūpēties par savu veselību.

Bieži vien mēs tiecamies uz lieliem, grandioziem sasniegumiem, aizmirstot, ka patiesas un **paliekošas pārmaiņas notiek mazajos ikdienas soļos – no iekšienes uz āru**. Un labāk ir darīt mazāk, bet regulāri, nekā ar lieliem pārtraukumiem un pārcensties vienā piegājienā. Tas attiecas gan uz fizisko veselību, gan uz garīgo izaugsmi. Jāatceras, ka Dievs aicina mūs būt par dzīviem upuriem, un, ja atstājam novārtā vai sabojājam savu veselību, mēs neesam dzīvi, bet dažkārt pusdzīvi vai pusbeigti upuri.

Apustulis Pāvils to lieliski uzsver: *"Jeb vai jūs nezināt, ka jūsu miesa ir Svētā Gara templis, kas ir jūsos un ko esat saņēmuši no Dieva, un ka jūs nepiederat sev? Jo jūs esat dārgi atpirkti. Tāpēc pagodiniet Dievu savā miesā!"* (1. Korintiešiem 6:19, 20) Šī Bībeles rakstvieta ir atgādinājums, ka mūsu veselība nav pašmērķis, bet gan instruments, lai mēs varētu pilnvērtīgāk kalpot Dievam un līdzcilvēkiem un pagodināt Radītāju.

Jauns dzīvesveids, kas saskan ar veselības principiem, nav mūsu maksa par izpirkšanu no grēka. Jēzus Kristus mūs jau ir izpircis! Tas darbojas tieši otrādi – tie, kas ir pieņēmuši Jēzus glābšanas upuri un jaunu dzīvi, no sirds un ar prieku vēlas dzīvot atbilstoši Debesu valstības svētīgajiem principiem. Piemēram, viens no šiem principiem ir **mērenība** – arī labās lietās. Mums jābūt mēreniem darbā, lai nepārstrādātos. Tāpēc Dievs ir devis Sabata dienu atjaunošanai. Mērenība ir svarīga arī mūsu uzturā un pat atpūtā.

Pateicība Debesu Tēvam par Viņa svētībām un notikumiem, kas mūs, Viņa bērnus, pulcē kopā un stiprina! Maijā mēs piedzīvojām patiesi iedvesmojošus pasākumus. Viens no tiem bija "Maranafa Friends" trīs dienu jauniešu nometne, kas pulcēja aptuveni 50 dalībniekus, sniedzot neaizmirstamas kopības, mācību un prieka pilnas dienas. Tāpat arī Baznīcu nakts un Atvērto baznīcu dienas notikums, kurā piedalījās astoņas adventistu draudzes, bija brīnišķīga iespēja dalīties ar citiem mūsu ticībā un svētībās.

Šobrīd esam aicināti iesaistīties 100 lūgšanu dienās, kopīgi lūdzot par Ģenerālkonferences kongresu, kurā tiks izraudzīti vispasaules draudzes vadītāji. ĢK kongress norisināsies ASV, Sentluisā no 3. līdz 12. jūlijam. Tā ir unikāla iespēja vienoties lūgšanās ar ticības brāļiem un māsām visā pasaulē un pieredzēt, kā Dievs vada draudzi arī šodien.

Un, protams, kā jau katru vasaru, gaidām lielāko vasaras notikumu – Ceļa meklētāju un Piedzīvojumu meklētāju nometni, kura šogad norisināsies Vestienā. Šoreiz tās galvenā tēma – "Svētnīca".

Sirsnīgi aicinu ikvienu no mums pārdomāt, kā varam labāk rūpēties par savu ķermeni – Svētā Gara templi un kā kristīgs dzīvesveids var kļūt par svētību pašam un par spēcīgu, līdzsvarotu liecību citiem. Lai mēs būtu veselīgi miesā, garā un kristīgā dzīvesveidā visos tā aspektos!

SDA Latvijas draudžu savienības prezidents-bīskaps Imants Ģipslis

GARĪGUMA UN ATKLĀJUMU PILNA DIENA RĪGAS DRAUDZĒ "CERĪBA"

17. maijā Septītās dienas adventistu Rīgas draudze "Cerība" piedalījās Baznīcu nakts un Atvērto baznīcu dienas iniciatīvā, plaši atvērot sava dievnama durvis ap 120 apmeklētajiem.

Dienas pirmajā pusē notika dievkalpojums, kur ar Dieva Vārdu kalpoja Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības bīskaps Imants Ģipslis. Kopīgajā Bībeles izpētē apmeklētāji tika aicināti meklēt dziļākas atbildes uz dzīves un ticības jautājumiem.

Visas dienas garumā baznīcā bija iespēja aplūkot Vecās Derības svētnīcas maketu – simbolisku izziņas ceļojumu cauri senajiem ticības rituāliem. To ar lielu interesi izpētīja gan bērni no Ceļa meklētāju kluba "Cerības kompass", gan arī citi zinātkāri apmeklētāji.

Iedvesmojošas sarunas un dvēseli aizkustinoša mūzika

Vakarā apmeklētājus vienoja sarunu cikla "Personīgās izaugsmes pēcpusdienas" noslēdzošā lekcija, kurā sertificētie ģimenes un laulības konsultanti Valda un Viesturs Reķi runāja par attiecību nozīmi un izaicinājumiem mūsdienu pasaulē. Lekciju apmeklēja krietns pulks adventistu no citām draudzēm, kā arī vietējās apkaimes iedzīvotāji. Pēc tam sekoja emocionāli piesātināts kamerkora "Vox Animae" koncerts, kurā skanēja garīgā mūzika no latviešu un ārzemju komponistu repertuāra. Kora sniegumu papildināja Bībeles tekstu lasījumi, kas savijās ar dziedājuma radīto atmosfēru, sniedzot klausītājiem iespēju atvilkt elpu no ikdienas steigas un atvērt sirdi Dieva klātbūtnei.

Patiesa liecība par ticību dzīvē un slimībā

Savukārt vakara izskaņā notika saruna cikla "Sarunas pret vēzi" ietvaros, kurā ar savu aizkustinošo pieredzi dalījās Gredzenu ģimene un ārsts Arvīds Irmejs. Viņu liecības par ticību, cerību un Dieva brīnumaino darbību bija patiesa iedvesma visiem klātesošajiem. Sarunu vadīja Valda un Viesturs Reķi, palīdzot klausītājiem ieraudzīt cerību arī visgrūtākajos dzīves brīžos.

Starp pasākuma notikumiem apmeklētāji izmantoja iespēju pabūt klusumā, nodoties lūgšanām un sarunām ar draudzes locekļiem, radot sirsnīgu un atvērtu atmosfēru visiem, kas meklē savu ticības ceļu.

Elīna Reķe-Bērziņa
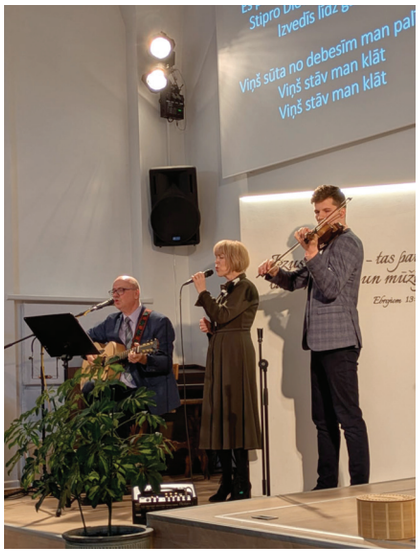

LIEPĀJA

Septītās dienas adventistu Liepājas draudze Baznīcu nakts un Atvērto baznīcu dienas pasākuma apmeklētājus aicināja gan uz dievkalpojumu un Bībeles izpēti lieliem un maziem, gan uzkodām un sarunām neformālā gaisotnē, gan slavēšanas vakaru, gan koncertu un vēl daudz ko citu vērtīgu un svētīgu. Īpaša dāvana dievnama viesiem bija reto Bībeļu izstāde.

VĒRTĪGS PASĀKUMS

SDA Tukuma draudze šogad – savas pastāvēšanas 101. gadā – pirmo reizi vēra dievnama durvis pasākuma Baznīcu nakts apmeklētājiem. Pievienojāmies arī Baznīcu atvērto durvju pasākumam, jo mūsu – adventistu – nams šai dienā ir atvērts jau no rīta dievkalpojuma.

No plkst. 18.00 bija pieejami visi programmā solītie pasākumi. Interesentus aicināja izstāde "Krītošā akmens stāsts", kurā varēja izsekot Daniēla grāmatā izteiktā pravietojuma piepildījumam mūsdienu pasaulē. Varēja vērot video par aktualitātēm draudzes dzīvē kopš 2004. gada, kad uzsākām darbību šajā namā Harmonijas ielā 10. Grāmatu galdā bija iespēja iepazīties ar garīgo literatūru un vērtīgas grāmatas sev un bērniem saņemt kā dāvanu. Varēja nogaršot veselīgas uzkodas un dzērienu pie tējas galda, bet mūzikas stundas laikā klausīties kora dziesmas un skaņdarbus dažādu mūzikas instrumentu atskaņojumā.

Otrajā stāvā, mūsu augšistabā, norisinājās pasākuma sirds – Bībeļu izstāde, apmeklētāji varēja baudīt tematam atbilstošas gleznas un aplūkot stendu, kurā fotogrāfijās redzama 1910. gadā celtā nama pārtapšana no noplukušas, gadījuma īrnieku nolaistas ēkas par mūsdienīgu, labiekārtotu dievnamu. Otrajā stāvā bija pieejama arī lūgšanu telpa. Laipni lūgti!

DAŽU APMEKLĒTĀJU PĀRDOMAS

Stāsta Inta: Pirmā apmeklētāja atbraukusi no Rīgas. Ienākot telpās, viņa izjutusi Dieva Gara vadību, bijis ļoti patīkami iepazīties ar mūsu draudzi. Īpaši izjutusi cilvēku mīlestību pret Dievu un citam pret citu, valdošo cieņu pret to, ko dara. Viņa apjautājās par lielo Bībeļu dažādību izstādē, no kādiem krājumiem tās nāk, kā arī – vai mēs lietojam visiem pieejamas Bībeles, vai arī īpašu, mūsu uzskatiem atbilstošu variantu. Viņu interesēja, ar ko mūsu draudze atšķiras no citām kristiešu draudzēm. Šķiroties ļoti sirsnīgi novēlēja sekot Svētā Gara vadībai un pateikties, ka esam svētīti ar brīnišķīgām telpām.

Stāsta Kalvis: Kāda apmeklētāja sasveicinoties sacījusi, ka lasa Bībeli. Pie grāmatu galda parunājusies, paņēmusi mazbērniem krāsojamās grāmatiņas un Bērnu Bībeli. Ar interesi apskatījusi izstādi "Krītošā akmens stāsts". No sirds priecājusies par augšistabu un tur redzamo Bībeļu izstādi, uzmanīgi sekojusi stāstam par ēkas pārbūvi, kas bija redzama fotogrāfijās. Aizejot šī apmeklētāja sacījusi: "Esmu pateicīga par mierīgām debesīm, ka cilvēkiem ir mājas un iztika. Tas ir tādēļ, ka katru rītu Latvijas radio skan himna – lūgšana Dievam. Dievs žēlo tos, kuri Viņu pagodina."

Stāsta Daina: Pēdējā apmeklētāja – vecvecmāmiņa izstaigāja namu, apskatīja visas izstādes, pie Bībeļu galda bija pārsteigta par plašo Svēto Rakstu klāstu. Novērtēja to kā lielu dārgumu. Pie tējas galda ar prieku nogaršoja cienastu un pirms aiziešanas sacīja: "Lielākais prieks, ka

pie jums darbojas jaunieši. Labi darāt, ka viņus visur iesaistāt. Dievam tas patīk."

KALPOTĀJU PĀRDOMAS
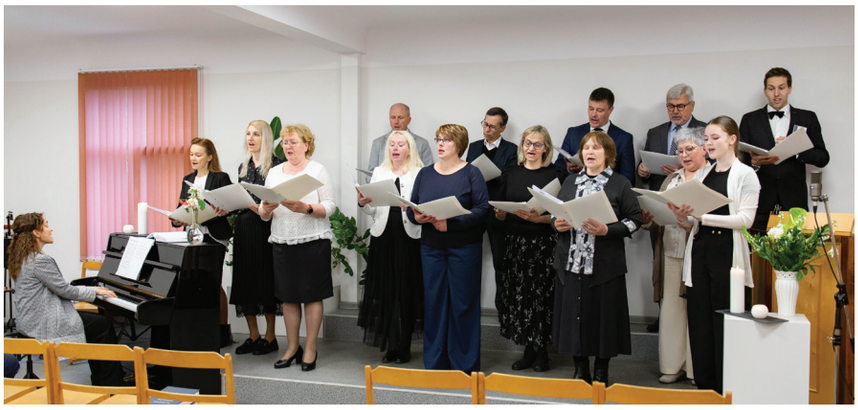
Stāsta Kalvis: Pie Grāmatu galda varēja ievērot, ka ir cilvēki, kuriem par piedāvāto garīgo literatūru nav intereses. Tie aizgāja garām. Bija, kuri apstājās, skatījās sortimentu, uzdeva jautājumus. Daži iesaistījās sarunās par garīgiem jautājumiem, novērtēja Bībeles Glika tulkojumā. Bija interesanti runāt ar dažādu konfesiju cilvēkiem.

Stāsta Ojārs: Pie ēkas pārbūves stenda daudzi novērtēja lielās, pozitīvās pārmaiņas, atceroties agrāko ēkas "slavu". Priecājās par sakoptību un drošas vides radīšanu. Daudzus sajūsmināja augšistabas izveidojums, saglabājot senos koka elementus. Cilvēki novērtēja lielo ieguldīto darbu ēkas atjaunošanā. Netālu dzīvojošie atzinās, ka interesējis, kas tagad saimnieko šajā namā.

Stāsta Dace: Pie Bībeļu stenda cilvēki bija pāsteigti par lielo dažādā laikā izdoto grāmatu skaitu, par to, ka tādi seni izdevumi saglabāti ģimenēs kā dārgumi un kļuvuši par retumu.

Daudziem bija pārsteigums, ka ir Bībeles vārdnīca, Simfonija, lai pētītu Dieva Vārdu. Priecājās par dažādajām Bērnu Bībelēm.

Stāsta Agne: Bērnu stūrītī mazajiem apmeklētājiem patika visas piedāvātās aktivitātes. Katrs varēja izpausties, izkrāsojot vai apzīmējot akmentiņus ar akrila krāsām. Interesanti bija censties iemest mērķī – caurumā – maisiņu. Iemeti, saņem jautājumu. Tēmas: Bībele, mūsu ēka, mīkla. Atbildi – saņem uzlīmīti. Varēja līmēt vējdzirnaviņas. To kātiņš bija zīmulītis ar neparstu "greznojumu" – mūsu draudzes nosaukumu. Tas bija interesanti. Bērni priecājās, rādot izgatavotās lietiņas vecākiem, priecājās, ka drīkstēja tās paņemt līdzi.

ATZIŅA, KAS IEGŪTA, GATAVOJOTIES ŠIM PASĀKUMAM

Dalās Sandra: Mūsu pārziņā – kalpoju kopā ar brāli Kasparu – bija izstāde/ attēlu stends "Krītošais akmens", kas atspoguļo Nebukadnēcara sapni Daniēla grāmatas 2. nodaļā un tā vēsturisko piepildījumu. Tas ir ļoti uzskatāms materiāls, jo ir papildināts ar valstu kartēm un vēsturiskajām personām, kas palīdz maksimāli labi uztvert informāciju. Taču mums bija jārēķinās ar to, ka dievnamu apmeklēs dažādi cilvēki – vairāk un mazāk kristīgi noskaņoti, kas prasa dažādu pieeju, kā arī jautājumi var būt ļoti dažādi. Bija skaidrs, ka ir nepieciešams plašāks redzējums, kas pamudināja vairāk iedziļināties Nebukadnēcara sapņa vēstures līkločos. Tas bija ļoti vērtīgi visādā ziņā un atgādināja, ka zināšanas par vēsturi, tās faktiem, laikmeta un kultūras īpatnībām padara skaidrākas Bībeles patiesības, iekaitot pravietojumus. Pētīsim Bībeli plaši! Tad mēs atkal un atkal varēsim pārliecināties, ka vēsture un ģeogrāfija ir lieliskas Svētā Gara sabiedrotās, un tas vēl jo vairāk stiprinās mūsu un mūsu sarunbiedru pārliecību par Dieva mīlestību un visaptverošo pārvaldi ne tikai uz šīs planētas, bet visā Visumā.

Slava un pateicība Debesu Tēvam par šiem brīnišķīgajiem, vērtīgajiem svētkiem!

Daina Sproģe no Tukuma draudzes

Foto – Arnis Bičolis

VALMIERA
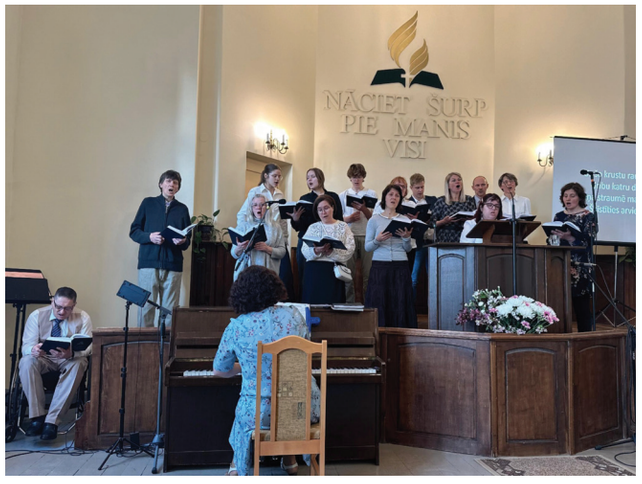
Baznīcu dienas/ nakts notikums norisinājās arī Valmieras Septītās dienas adventistu dievnamā. Skanēja mūzikas skaņdarbi, dziesmas, un dega sveču liesmas. Mums bija iespēja iepazīties un parunāties ar apmeklētājiem, un pirms došanās prom viņi varēja izvēlēties sev interesējošu grāmatu. Pēc daudzu draudzes locekļu domām šī bija ļoti svētīga diena.

Mācītājs Aldis Zēmele

LAI LŪGŠANA PACEĻAS DEBESĪS

Svinīgais rīta dievkalpojums, kas šoreiz bija veltīts Baznīcu nakts un Atvērto baznīcu dienas notikumam, vienotības un lūgšanas garā apvienoja divas Rīgas draudzes. Sabata rītā dievnama zālē Baznīcas ielā 12a pulcējās Rīgas 4. un 6. draudze. Tas bija patiesi vienojošs un iedvesmojošs notikums, ko caurstrāvoja slavas un lūgšanu gaisotne.

Dievkalpojums iesākās ar sabatskolu, kura šoreiz norisinājās neierastā formātā. Lielā dalībnieku skaita dēļ tika nolemts nedalīties klasītēs, kā tas ir ierasts citkārt, bet pārrunāt tēmu visiem kopā. Saruna notika uz paaugstinājuma, un tajā piedalījās sabatskolas skolotāji, saturīgo un kompakto diskusiju vadīja mācītājs Vitālijs Dokuka. 30 minūšu ilgajā sabatskolas diskusijā varējām mācīties un iedvesmoties no teofānijas pieredzes pravieša Jesajas kalpošanā.

Pēc neilga pārtraukuma sākās dievkalpojuma svētrunas daļa. To atklāja instrumentālās mūzikas ansamblis ar skaņdarbu "Our Father", pēc kura draudze vienojās kopīgā dziesmā – skaisti un vienoti izskanēja garīgās himnas "Lūgšanu zeme" ("Страна молитвы") un "Ja Dieva tauta lūdz" ("Если Божий народ молится"). Draudzes vecākais Nikolajs Jocs, vadot kopīgo lūgšanu, lūdza Dieva svētības dievkalpojumam un Svētā Gara klātbūtni visiem klātesošajiem.

Iedvesmas pilna izskanēja slavas dziesma Dievam bērnu kora izpildījumā "Ar Dievu sarunāties varu" ("С Богом говорить я могу"). Tā atstāja īpašu iespaidu uz klātesošajiem, un šis aizkustinošais brīdis kļuva par visa dievkalpojuma simbolu, atgādinājumu par vienkāršu, bet dziļu patiesību – lūgšana ir pieejama ikvienam, gan lielam, gan mazam.
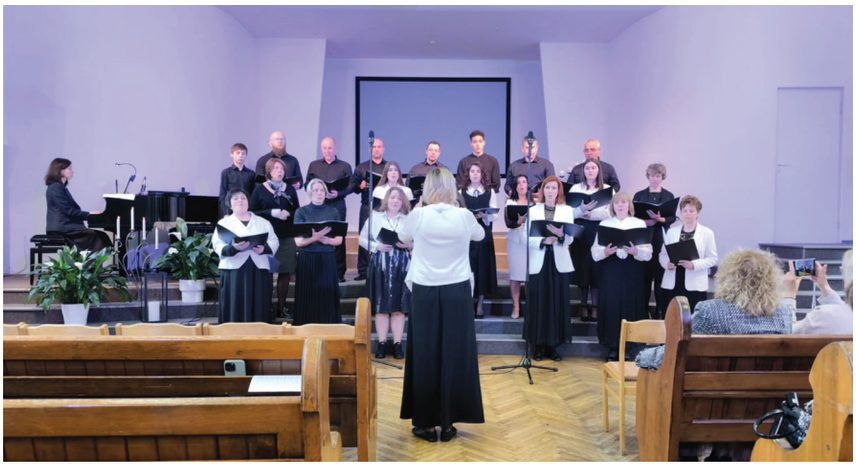
Pārdomāt lūgšanu dzīves lielo nozīmi vedināja arī sieviešu ansambļa, vīru ansambļa un draudzes kora izpildītās dziesmas diriģentes Nataļjas Osinas vadībā. Tieši viņai varam pateikties par dievkalpojuma kvalitatīvo muzikālo piepildījumu. Programmā bija arī solo dziesmas, ko izpildīja Vitālija Dubrovska un Amēlija Joca.

Dievkalpojuma muzikālā daļa savijās ar garīgām pārdomām par Dieva Vārdu, kas kā Mūžīga Patiesība nemainīgi ir klāt katrā vietā, kur norit Dieva pielūgsme. Garīgu ceļa maizi un stiprinājumu dievkalpojuma apmeklētājiem sniedza abu draudžu draudzes vecākie Ivans Rižko, Fjodors Kalniņš, Māris Gaidulis un nometnes "Maranafa" direktors Aleksandrs Podbrezskis. Katrā no šīm uzrunām tika uzsvērta lūgšanas lielā nozīme ticīga cilvēka dzīvē, paturot fokusā svētku galveno tēmu "Lai lūgšana paceļas Debesīs" ("Пусть к небу летит молитва").

Šis dievkalpojums kļuva par īstiem garīgiem svētkiem, kuri dāvāja klātesošajiem vienotības sajūtu, iedvesmojot un atgādinot par lūgšanu spēku.

Lai arī turpmāk mūsu lūgšanas paceļas Debesīs, un lai tās nāk no sirdīm, kas pilnas ar ticību un pateicību!

Rīgas 4. draudzes
Informācijas nodaļa

RĪGAS 1. DRAUDZE

Baznīcu dienā, 17. maijā, Rīgas 1. draudzes nams plaši atvēra durvis un sirdi ikvienam, kurš vēlējās ienākt. Prieks par svētīgo dienu un par ikvienu ciemiņu, ko bija iespēja satikt, iepazīt, aprunāties un dalīties smaidā. Daži no mums piedzīvoja sirsnīgus mirkļus – negaidītas atkalredzēšanās ar sen nesatiktiem skolasbiedriem vai bijušajiem kolēģiem.

Jau tuvojoties Baznīcas ielai 12a, varēja saklausīt bērnu skanīgās balsis un mūziķu priecīgās slavas dziesmas. Viesi tika aicināti iepazīties ar mūsu vēsturiskā dievnama stāstu, noskatīties filmu par adventistu draudzes izveidi, baudīt pacilājošu garīgo mūziku, veldzēties ar siltu tēju, parunāties ar mācītāju un piedalīties Veselības izstādē, kas šogad īpaši piesaistīja apmeklētāju uzmanību. Izstādes apmeklētāji tika mudināti novērtēt savu fizisko labsajūtu, veicot dažādus testus, kā arī pievērst uzmanību 8 veselības pamatprincipu – uztura, ūdens, kustību, gaisa, saules gaismas, atpūtas, atturības, uzticēšanās Dievam – nozīmei cilvēka labsajūtā. Ikviens varēja noteikt savu bioloģisko vecumu, ķermeņa masas indeksu, tauku procentu organismā, izmērīt asinsspiedienu, pārbaudīt plaušu kapacitāti, saņemt praktiskus speciālistu un mediķu padomus, kā arī iedvesmu ceļā uz veselīgāku un pilnvērtīgāku dzīvi. Ikdienā, kad veselības aprūpē dažkārt jāsaskaras ar steigu un laika trūkumu, izstādes apmeklētāji īpaši novērtēja iespēju šeit saņemt patiesu uzmanību un tik daudz personīga laika, cik katram bija nepieciešams.

Baznīcu diena bija arī sirsnīgi kopā būšanas svētki mums pašiem – Rīgas 1. draudzes ģimenei. Draudze kalpoja no sirds, piedzīvoja vienotību, dalījās smaidā un ticībā. 17. maija diena un vakars bija liecība mums un viesiem, ka baznīca nav tikai ēka, bet gan dzīva kopiena, kurā mājo Dieva klātbūtne.

Mēs lūdzam, lai katrs, kas ienāca Rīgas 1. draudzes namā, dotos prom ar sirdī sētu cerības graudu un sajūtu, ka Dieva mīlestība ir spēcīga, īsta un visiem pieejama.

Paldies Dievam par šo svētīgo piedzīvojumu!

Laura Vendele

NOMETNE, KAS ATSTĀJ IESPAIDU

"Maranafa Friends" trīs dienu jauniešu nometne nesen pulcēja aptuveni 50 dalībniekus nedēļas nogalē, kas bija veltīta garīgai izaugsmei, draudzībai un radošai izpētei. Šis pasākums, kas veidots kā turpinājums un iespēja bijušajiem "Maranafa" nometnes dalībniekiem un viņu draugiem, notika viesmīlīgā gaisotnē, kurā jaunieši varēja padziļināt izpratni par Bībeles mācībām, vienlaikus veidojot paliekošas attiecības.

Nometnes gaitā dalībnieki iedziļinājās Lūkas evaņģēlija 15. nodaļā aprakstītajā pazudušā dēla līdzībā, apskatot stāstu no vairākiem skatupunktiem – vecākā dēla, jaunākā dēla, tēva, kalpu un svešās zemes ļaužu. Šī visaptverošā pieeja, pētot Lk. 15:11–32 vārdus un nozīmi, noslēdzās ar jauniešu veidotiem video, kas demonstrēja viņu izpratni un šīs svarīgās līdzības mācību personīgo izmantojumu.

Īpaši nozīmīgu šo pulcēšanos darīja fakts, ka gandrīz 30 % dalībnieku nāca no nereliģiskām ģimenēm. Tas sniedza vērtīgas iespējas kalpošanai. Tieši kā tēvs līdzībā, kurš ar prieku uzņēma atpakaļ savu pazudušo dēlu, nometne apvienoja Bībeles studijas un slavēšanu ar aizraujošām aktivitātēm, piemēram, kopīgu ēdiena gatavošanu, galda spēlēm, radošām darbnīcām un muzicēšanu.

Vecāki pauda sajūsmu par pasākuma pozitīvajiem rezultātiem, atzīmējot, ka viņu bērni tajā ir ieguvuši pārliecību, atvērušies citiem un jēgpilni iedziļinājušies Bībeles saturā. Pieredzējušu mentoru sniegtā atbalstošā atmosfēra ļāva dalībniekiem augt gan garīgi, gan personīgi, vienlaikus saņemot vadību, kas balstīta Bībeles principos, īpaši Lūkas 15. nodaļas vēstī par Dieva mīlestību un piedošanu.

Viens no nedēļas nogales svarīgākajiem notikumiem bija dalībnieku apmācība, kā veidot uz Bībeli orientētu saturu, lai dalītos ar draugiem. Jaunieši apguva vienkāršu evaņģelizācijas modeli, izmantojot video uzņemšanu, kurā bija ietverti četri jautājumi, kas caur lūgšanu varētu kādu aizvest pie Kristus, līdzīgi kā tas notika ar pazudušā dēla atgriešanos mājās.

Pasākums deva tūlītējus garīgus augļus – viena jauniete pieņēma Kristu par savu Kungu un Glābēju.

Papildus tam nometnes dalībnieki tika aicināti iesaistīties divās jaunās interešu grupās jaunajā Misijas centrā Imantā – Astronomijas klubā un *ElectroLab* klubā, un dažas reģistrācijas tika veiktas jau drīz pēc nometnes noslēguma.

Organizatori plāno turpināt līdzīgu pasākumu rīkošanu, lai piesaistītu jauniešus un sniegtu viņiem vienkāršas, efektīvas metodes Bībeles stāstu un Kristus vēsts izplatīšanai savā ikdienas dzīvē.

Andris Pešelis

KĀPĒC LATVIEŠU BĪBELES JAUNAJOS TULKOJUMOS NAV LABOTS VĀRDS "ELLE"?

> Tas Kungs nokauj, un Viņš dara dzīvu, Viņš nogrūž lejā ellē un atkal uzved augšā.
> 1. Samuēla 2:6

Šo jautājumu man uzdeva saistībā ar Jaunā tulkojuma revidēto versiju (2024), kur vēl aizvien tekstā tiek lietots vārds "elle". Šis vārds ir lietots visos latviešu Bībeles tulkojumos.

Mēģināšu šo problēmu paskaidrot netieši un no maliņas. Neviena šautene pati par sevi nevienu nevar nogalināt. Ir vajadzīgs cilvēks, kurš nomērķē un izšauj. Tāpat arī neviens ornaments pats par sevi nav okults. Ģeometrijas grāmatā ir figūras, kvadrāti un pat Pitagora teorēma, un neviena no šīm figūrām pati par sevi nav okulta. Ir nepieciešams cilvēks, kurš noteiktām figūrām vai ornamentiem piešķir okultu nozīmi.

Apzinos, ka ne visi spēj to saprast, taču tas viss ir cilvēciskas dabas jautājums. Šie paši cilvēki nespēj saprast, ka atsevišķs vārds nevar būt nešķīsts pats par sevi. Piemēram, vārds "cūka" nav nešķīsts pats par sevi. Tie ir četri burti, kurus tikai latviešu valodā atpazīst kā konkrēta dzīvnieka apzīmējumu. Citās valodās vārdu "cūka" nesaprot. Amerikānim vārds "cūka" neko nenozīmē, jo viņam ir savs vārds – "pig". Latvietis saprot, ka vārds "pig" angļu valodā apzīmē cūku, taču latviešu valodā šo "pig" nelieto, jo latviešiem ir pašiem savs vārds, ar ko apzīmēt šo dzīvnieku.

Līdzīgi ir arī ar Bībeles tekstā lietotajiem vārdiem. Bībeles teksts pats par sevi ir neitrāls – stāv rakstīts! Taču latviešu tulkojumā tiek izmantoti vārdi, kuri ir ierobežoti paši par sevi to lietotāju vidē, kuri latviešu valodu dēvē par savu dzimto valodu. Tulkojuma vārdus izvēlas cilvēki, kuri sagatavo Bībeles tulkojumu izdošanai. Vārdu izvēli ierobežo paši valodas lietotāji, jo izvēlētajiem vārdiem tulkojumā ir jābūt saprotamiem, atpazīstamiem un nepārprotamiem. Tikai pats cilvēks piešķir tekstam vai vārdam kādu nozīmi, kas var būt pozitīva vai negatīva. Tikai pats cilvēks spēj radikalizēt kādu tekstu vai, gluži pretēji, to neitralizēt, atņemot tam specifisku nozīmi. Vārds "elle" latviešu lasītājam ir saprotams. Tikai atkarībā no audzināšanas pats lasītājs ieliek vārdā "elle" kādu konkrētu nozīmi.

Senebreju valodā lietots vārds "šeol". 2012. gada tulkojumā, lai izvairītos no vārdiņa "elle", plaši tika lietots vārds "šeols". Taču lasītāji stipri protestēja pret šādu jaunievedumu. Tie apsmēja izvēlēto vārdu, sakot: "Kas tas ir – "še ola"?" Lai gan vārdam "šeol" Vecajā Derībā ir konkrēta nozīme.

Sarežģītāk ir ar Jauno Derību, kur izmantoti sengrieķu vārdi "hades" un "gehenna". Lai kā arī gribētos, šie sengrieķu vārdi pilnībā neatbilst ebreju "šeol". Senebrejiem "šeol" bija kā nāves miegs pazemē, savukārt sengrieķiem "hades" un "gehenna" bija saistīti ar sodu, sadedzināšanu, nolādētu vietu. Tieši sengrieķu valoda deva starta punktu tam, ka lielajā baznīcā ar vārdu "elle" saistās visi tie *aizkapa jaukumi*, kurus piedēvē grēcīgās dvēseles sodam pēc nāves.

Latviešu valodā nav vārda, ar kuru varētu aizvietot "elli". Jaunā tulkojuma teksta Revīzijas komisijas dalībnieki būtu bijuši priecīgi to atrast, un šāds mēģinājums tiešām bija. Padomu vaicāja valodniekiem. Meklēja vārdus vārdnīcās. Taču izrādījās, ka latviešu valodā nav, ko likt vietā. Radīt jaunvārdu? Lasītājs nesapratīs. Pie kam jau ar "šeolu" bija gūta negatīva pieredze un lasītāju protesti. Tā nu paturēja to pašu vārdiņu – "elle". Tagad nu katrs lasītājs pats ieliek tajā savu nozīmi, ko nu kurš ar šo "elli" saprot.

Vārds "elle" lietots arī Glika tulkojumā. Tāpat adventistu celmlaužiem tas netraucēja sludināt un skaidrot, ko "elle" īsti nozīmē. Cerēt, ka teksts pats sevi apliecinās un paskaidros, protams, var, tomēr, kur tad paliek "cik jaukas ir tā kājas, kas sludina labo vēsti"? Bībeles teksts ir jāskaidro un jāmāca, sekojot Kristus aicinājumam: "Dariet par mācekļiem visas tautas, tām mācīdami visu, ko Es jums esmu mācījis!" Neviens Bībeles tulkojums pats par sevi neizdarīs to darbu, kas ir jāveic skolotājiem un lieciniekiem.

> Es gribu atsvabināt viņus no pazemes valsts varas un izglābt no nāves. Nāve, kur ir tava inde un sērgas? Elle, kur ir tavs iznīcības spēks? Hozejas 13:14

VĀRDS MĀCĪTĀJAM

VIETA, KUR VĒLOS ATGRIEZTIES

Ainars Gailis – Siguldas draudzes un Cēsu draudzes mācītājs, LDS Draudzkopības nodaļas vadītājs

Vai ir vietas, kur esat bijuši un pēc kāda laika vēlaties atgriezties? Vēlaties atgriezties, jo ir palikušas labas, patīkamas, varbūt pat neaizmirstamas atmiņas. Sasniedzot zināmu vecumu, cilvēki atmiņās un domās bieži atgriežas pagātnē, savā bērnībā un jaunībā. Atceras vietas, notikumus un cilvēkus. Pārsvarā tās ir pozitīvas atmiņas. Kādam arī gribas atgriezties tajā laikā, bet tas vairs nav iespējams.

Vai jūs vēlētos atgriezties vietā, kur nekad neesat bijuši? Tas nav loģisks jautājums.

Otrā pasaules kara laikā daudzi devās bēgļu gaitās uz svešām zemēm, nezinot, vai kādreiz varēs atgriezties. Emigrācijā dzima bērni, kuri dzirdēja daudz labu atmiņu par vecāku dzimteni. Vecāki aicināja bērnus atgriezties uz tālo zemi, kad vien tas būs iespējams. Arī paši cerēja, ka drīz varēs atgriezties, jo ilgojās pēc dzimtenes. Pagāja daudzi gadi, līdz Latvija atguva brīvību un pavērās iespēja atgriezties mājās. Daudzi jau bija miruši. Kādi no viņu bērniem, kuri nekad nebija bijuši tēvzemē, atgriezās, kādi ne.

Vai jūs vēlētos atgriezties vietā, kur nekad neesat bijuši?

Es zinu tādu vietu, kurā gribētu atgriezties, lai arī nekad tur neesmu bijis. Es gribu atgriezties Ēdenē. Es tur neesmu dzīvojis. Es esmu piedzimis emigrācijā.

Kādreiz Zemes virsū atradās Ēdenes dārzs, kurā dzīvoja Ādams ar Ievu. Viņiem bija pieejams dzīvības koks. Viņiem bija tieša saskarsme ar savu Radītāju – Dievu, kurš ir mīlestība un dzīvība. Viņi dzīvoja paradīzē.

Nepaklausības rezultātā pasaulē ienāca grēks. Cilvēki tika izraidīti no Ēdenes dārza. Paradīze bija zudusi, bet Dievs deva cerību un iespēju atgriezties. Tas gan nenotika tūlīt. Dieva bērniem ir bijis jādzīvo tūkstošiem gadu ar nepiepildītām ilgām. "Šie visi ir miruši ticībā, apsolītās lietas nesaņēmuši, bet no tālienes tās redzēdami un sveikdami, un apliecinājuši, ka viņi ir svešinieki un piemājotāji virs zemes. Jo tie, kas tādas lietas runā, rāda, ka viņi meklē tēviju. Un, ja viņi būtu domājuši par to zemi, no kuras bija izgājuši, tad viņiem būtu bijis laiks atgriezties. Bet nu tie tiecas pēc labākas, tas ir – Debesu tēvijas. Tāpēc arī Dievs netur par kaunu, ka tie Viņu sauc par savu Dievu, jo Viņš tiem sagatavojis pilsētu." (Ebr. 11:13–16)

"Es redzēju jaunu debesi un jaunu zemi, jo pirmā debess un pirmā zeme bija zudusi, un jūras vairs nav. Un es redzēju svēto pilsētu, jauno Jeruzalemi nokāpjam no debesīm, no Dieva, sagatavotu kā savam vīram greznotu līgavu. Un es dzirdēju stipru balsi no troņa sakām: "Redzi, Dieva mājoklis pie cilvēkiem, Viņš mājos viņu vidū, un tie būs Viņa ļaudis, un Dievs pats būs ar viņiem. Viņš nožāvēs visas asaras no viņu acīm, nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs, jo, kas bija, ir pagājis. Tas, kas sēdēja goda krēslā, teica: "Redzi, visu Es daru jaunu." Tad Viņš teica: "Raksti! Jo šie vārdi ir neapšaubāmi un patiesi." Un Viņš man sacīja: "Ir noticis. Es esmu A un O, sākums un gals. Es došu izslāpušajam bez maksas no dzīvības ūdens avota. Kas uzvar, tas to iemantos, un Es būšu viņa Dievs, un viņš būs Mans dēls." (Atkl. 21:1–7)

"Viņš man rādīja dzīvības ūdens upi, tā bija skaidra kā kristāls un iztecēja no Dieva un Jēra goda krēsla. Viņas ielas vidū un upei abās pusēs bija dzīvības koks, tas nesa augļus divpadsmit reizes, katru mēnesi savu augli, un viņas lapas bija tautām par dziedināšanu. Nekas tur nebūs vairs nolādēts. Tur stāvēs Dieva un Viņa Jēra tronis, un Viņa kalpi tam kalpos. Tie skatīs Viņa vaigu, un Viņa vārds būs tiem uz pierēm." (Atkl. 22:1–4)

Kad lasu šo aprakstu, saprotu, ka tā ir brīnišķīga vieta, kur vēlos atrasties. Vēlos dzīvot Dieva klātbūtnē. Vēlos atgriezties vietā, kur nekad neesmu bijis.

Bībeles pirmās nodaļas vēsta par to, kā Dievs izveidoja nevainojamu pasauli, mājvietu Viņa radītajiem cilvēkiem un kā tie pazaudēja savu dzimteni – paradīzi un šķīrās no Ēdenes dārza. Bet Bībeles pēdējās nodaļas vēsta par to, kā Dievs izveidos nevainojamu mājvietu izpirktajai cilvēcei, tikai šoreiz – pārradot Zemi, attīrot to no grēka postījumiem un dodot iespēju atgriezties. Tas ir iespējams, pateicoties Jēzus Kristus upurim Golgātā.

"Lai slavēts mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs un Tēvs, kas mūs Kristū ir svētījis ar visa veida garīgu svētību debesīs. Viņā tas mūs pirms pasaules radīšanas izredzējis, lai mēs būtu svēti un nevainojami Viņa priekšā. Pēc Savas gribas labā nodoma Viņš mīlestībā jau iepriekš nolēmis, ka mums būs Viņa bērniem būt caur Jēzu Kristu par slavu Viņa augstajai žēlastībai, ar ko Tas mūs apveltījis Savā mīļotajā Dēlā. Viņā mums dota pestīšana Viņa asinīs, grēku piedošana pēc Viņa bagātās žēlastības." (Ef. 1:3–7)

Lai atgrieztos atjaunotajā Ēdenē, man nav nepieciešams upurēt dzīvniekus, bet vajadzīga ticība, ka Kristus ir miris par maniem grēkiem.

"Kam ausis, tas lai dzird, ko Gars saka draudzēm: tam, kas uzvar, Es došu ēst no dzīvības koka, kas ir Dieva paradīzē." (Atkl. 2:7)

GARA IESPAIDS UZ ĶERMENI

Elena Vaita

"Laimīgi tie, kas mazgā savus tērpus, lai viņiem būtu tiesības uz dzīvības koku un ļauts pa vārtiem ieiet tajā pilsētā." (Atkl. 22:14)

Es gribu būt šo laimīgo vidū. Es gribu būt uzvarētājs. Palikt uzticīgs Dievam. Es gatavojos Kristus otrajai atnākšanai.

Uz farizeju jautājumu, kad nāks valstība, Jēzus atbildēja: "Dieva valstība ir jūsu vidū." (Lk. 17:20, 21) Jēzus vēlējās sacīt, ka ar Viņa ierašanos arī Dieva valstība ir atnākusi.

"Dieva žēlastības valsts jau tagad, dienu no dienas padodoties Viņa mīlestības varai, tiek uzcelta sirdīs, kas bijušas grēka un sacelšanās pilnas. Taču Viņa godības valsts visā pilnībā uz šīs zemes tiks uzcelta, Kristum atnākot otrreiz." (E. Vaita. "Kristus kalna svētruna", 108. lpp.)

Kā mēs varam gatavoties?

"Ja nu jūs ar Kristu esat augšāmcēlušies, tad tiecieties pēc tā, kas augšā, kur ir Kristus, kas paaugstināts pie Dieva labās rokas. Savas domas vērsiet uz augšu, ne uz zemes lietām. [..] Tāpēc nonāvējiet sevī to, kas pieder zemei: netiklību, nešķīstību, kaisli, ļauno iekāri un mantkārību; tā ir elku kalpība. [..] Bet tagad visu to atmetiet: dusmas, ātrsirdību, ļaunprātību, zaimus un nekaunīgas runas, kas ir jūsu mutē. Nemelojiet cits citam, novelciet veco cilvēku un viņa darbus. Un apģērbiet jauno cilvēku, kas tiek atjaunots atziņā pēc viņa Radītāja tēla. [..] Tad nu kā Dieva izredzētie, svētie un mīļotie, tērpieties sirsnīgā līdzjūtībā, laipnībā, pazemībā, lēnībā, pacietībā, ka jūs cits citu panesat un cits citam piedodat, ja vienam ir ko sūdzēties par otru; tāpat kā mūsu Kungs jums piedevis, piedodiet arī jūs. Un pāri visam tam lai ir mīlestība, kas ir pilnības saite. Bet Kristus miers lai valda jūsu sirdīs, jo tam jūs esat aicināti kā viena miesa; esiet pateicīgi!" (Kol. 3:1, 2, 5, 8–10, 12–15)

"Bet mēs gaidām pēc Viņa apsolījuma jaunas debesis un jaunu zemi, kur taisnība mājo. Tādēļ, mīļie, to gaidīdami, centieties, ka Viņš jūs atrod ar mieru sirdī, neaptraipītus un nevainojamus." (2. Pēt. 3:13, 14)

Es gatavojos atgriezties vietā, kur neesmu bijis. Vai jūs arī?

Kungs man rādīja, ka tie, kuri vienmēr sūdzas un acīmredzami ir vāji, nemaz nav tik sliktā stāvoklī, kā viņi iedomājas. Dažiem no viņiem ir stipra griba, kura, ja to pareizi vadītu, varētu kontrolēt iztēli un būtu varens līdzeklis, lai pretotos slimībai. Bet pārāk bieži griba ir nepareizajā pusē un stūrgalvīgi atsakās pakļauties prātam. Šāda griba visu ir izšķīrusi: slimie paliek slimi un vēlas, lai viņiem parāda tādu uzmanību kā slimiem neatkarīgi no citu sprieduma.

Tūkstoši ap mums ir slimi un mirst, kaut gan varētu būt veseli un dzīvot, ja tik vien gribētu. Bet viņus pārvalda iedomu spēks. Tie baidās, ka no fiziska darba viņiem kļūs sliktāk, lai gan tieši šī pārmaiņa viņiem ir tik nepieciešama. Tiem vajadzētu vingrināt gribasspēku un pacelties pāri grūtībām, iesaistoties saviem spēkiem piemērotā derīgā darbā un aizmirstot, ka viņiem sāp mugura, sāni, plaušas vai galva. Lai slimajiem dzīvē ir augsts mērķis, kas viņus padara derīgus gan savā ģimenē, gan sabiedrībā!

Neļaujiet tiem pieprasīt, lai visas ģimenes uzmanība būtu pievērsta viņiem, ne arī pārtikt galvenokārt no citu līdzjūtības! Lai viņi dara savu daļu, parādot mīlestību un līdzjūtību nelaimīgajiem un atceroties, ka katram ir savas bēdas un pārbaudījumi! Šādi svētījot citus, viņi paši piedzīvos bagātīgas svētības.

Tie, kuri, cik iespējams, dara labu citiem un praktiski parāda savu ieinteresētību citu problēmās, atvieglo ne vien šīs dzīves grūtības, bet tai pašā laikā lielā mērā uzlabo savu miesas un gara veselību. Labu darot, svētības gūst gan devējs, gan saņēmējs.

Ja jūs aizmirstat sevi citu labā, tad iegūstat uzvaru pār savu vājumu. Prieks darīt labu atdzīvina prātu un atstāj iespaidu uz visu ķermeni. Ja tu apģērb kailos un "nabagos, kas bez pajumtes, uzņem savā namā" un "kad tu savu maizi lauz izsalkušajam", "tad tava gaisma atmirdzēs kā rīta blāzma, tava atdzimšana notiks ātrāk" (Jes. 58:7, 8).

("Kristīgā sātība", 102., 103. lpp.)

> Kad ar izsalkušo tu dali savu maizi, kad nabagu un bezpajumtnieku tu ieved namā, kad ieraugi kailo un apģērb viņu, kad nenovērsies no otra, kas tāds kā tu pats, – tad tava gaisma izlauzīsies ausmā, tava dziedināšana steigs plaukt, taisnība ies tev pa priekšu, un Kunga godība būs tavs aizsegs. (Jesajas 58:7, 8)

MĀCĪBA PAR KRISTĪGO UZVEDĪBU

Andris Pešelis – Jelgavas, Dobeles un Auces draudzes mācītājs, LDS Sabatskolas un personīgās kalpošanas nodaļas vadītājs, SDA vēstures un E. Vaitas mantojuma nodaļas vadītājs

Kristus ir mūsu paraugs. Kristieša uzvedība un dzīvesveids izriet no pateicības Dievam par glābšanu Kristū. Kristieša uzvedība ir glābšanas rezultāts. Stāv rakstīts: "Es jums lieku pie sirds, brāļi, Dieva žēlsirdības vārdā nodot sevi pašus par dzīvu, svētu Dievam patīkamu upuri, tā lai ir jūsu garīgā kalpošana. Un netopiet šai pasaulei līdzīgi, bet pārvērtieties, atjaunodamies savā garā, lai pareizi saprastu, kas ir Dieva griba: to, kas ir labs, tīkams un pilnīgs." (Rom. 12:1, 2)

Septītās dienas adventistu 22. doktrīna "Kristīgā uzvedība" apraksta, kā izpaužas glābšanas rezultāts kristieša dzīvē.

UZVEDĪBA UN PESTĪŠANA

Par uzvedību reliģijā mēdz notikt asas diskusijas. Musulmaņu reliģijā par uzvedības pārkāpumiem ir paredzēti pat publiski miesassodi. Strikti reglamentēta tiek ģērbšanās un uzvedība. Taču, kas vēl nepatīkamāk, šīs reliģijas pārstāvji dažkārt savus uzskatus par uzvedību agresīvā formā uzspiež visiem apkārtējiem arī tad, kad pamet savu mītnes zemi un ierodas, piemēram, Eiropā. Tad notiek neglīta norādīšana ar pirkstiem, pieprasot, lai arī eiropieši dzīvotu pēc islāma reliģijas šariāta likumiem. Netiek ievērotas ne robežas, ne pieklājība. Nabadzības dēļ šie ļaudis ir pametuši savu dzimto zemi, taču nabadzības cēloni tie turpina nest savā prātā.

Arī kristieši var nonākt līdzīgā situācijā, kad pieņem sev kādas noteiktas uzvedības normas un iesāk tās uzspiest apkārtējiem. Mēdz sacīt, ka ir grūti sadzīvot ar "svēto", kad tas katru dienu kategoriskā formā pieprasa visiem apkārtējiem pakļauties savām prasībām. Reiz tiku dzirdējis stāstām par kādu aktīvu draudzes locekli, kurš sabatā ceļā uz dievnamu bija sastapis cilvēku skaldām malku. Šis draudzes loceklis iesācis cilvēkam dedzīgi klāstīt par sabata svētumu un pārmest dusas dienas pārkāpšanu. Rezultātā malkas cirtējs sadusmojies un meties sabata lieciniekam virsū, bet tas bēdzis prom uz dievnamu. Tur sabatskolā šis draudzes loceklis liecinājis, cik ļoti ir cietis un ticis vajāts no sabata pārkāpēja sabata dusas dēļ...

GALĒJĪBAS MĀCĪBĀ

Mācībā par "Kristīgo uzvedību" svarīgi izvairīties no divām galējībām.

Pirmā galējība – saskatīt uzvedībā vai reliģisko noteikumu ievērošanā savu glābšanas līdzekli. Pāvils šo galējību raksturo šādi: "Jūs esat šķirti no Kristus, ja jūs bauslībā gribat tapt taisnoti, jūs esat žēlastību pazaudējuši." (Gal. 5:4) Samērā tipiska reakcija uz šo brīdinājumu ir apzīmogošana ar "liberāļa" birku. Šīs galējības piekopējs apzināti vai neapzināti jauc jēdzienus, vadoties pēc principa "visu vai neko". Apgalvojot, ka nekad nepiekāpsies grēkam, šāds cilvēks ir neapmierinātības pilns par apkārtējo cilvēku nepilnībām. Nepatīkamā formā jaucoties citu cilvēku darīšanās, viņš iemanto pretiniekus sev un arī reliģijai. Lai gan šīs galējības piekritēju nav daudz, tomēr ar savu skaļumu un aktivitātēm tie spēj radīt ievērojamus postījumus draudzē un misijā. Šī galējība ir bīstama vismaz divu iemeslu dēļ: 1) apkārtējie gūst aplamu priekšstatu par reliģiju kā grūtu un nesaprotamu noteikumu sakopojumu, kas tiek uzspiests visiem apkārtējiem nesaprotamu iemeslu dēļ, 2) tiek veidoti nopietni aizspriedumi Evaņģēlija pieņemšanai, ko tad nākas pārvarēt kristīgajiem misionāriem, kuri nonāk saskarē ar šiem cilvēkiem vēlāk.

Pretējā galējība ir uzskats, ka uzvedībai un labajiem darbiem nav nozīmes, jo tie neglābj. Te tiek pārprasti vārdi: "Jūs, brāļi, esat svabadībai aicināti. Tik ne tādai svabadībai, kas dod vaļu miesai." (Gal. 5:13) Šī galējība izceļas no pārpratuma. Evaņģēlijs tiešām ved pie Kristus, kurš cilvēku glābj no grēka un dāvā tam mūžīgo dzīvību. Te cilvēka labajiem darbiem nav nopelna, jo viss nopelns pieder Kristum. Tomēr, kad cilvēks tiek mazgāts no sava grēka, tas nevar palikt tāds pats, kāds ir bijis iepriekš savā grēcīgajā dzīvē. Kad mainās dzīves virziens, izglābtā cilvēka dzīvē ienāk labie darbi kā šīs glābšanas rezultāts. Šie labie darbi apliecina, ka glābšana ir notikusi. Šīs galējības negatīvais rezultāts ir nošķiršanās no draudzes kopējās misijas. Šāds cilvēks pārliekus izceļ savu personisko brīvību un neatkarību no citu viedokļa. Tas nevēlas uzņemties atbildības draudzē un rūpes par citiem, bet patur savu individuālo viedokli un nemainīgo dzīvesveidu.

Protams, ar labu uzvedību nevar nopelnīt sev glābšanu. Tomēr

kristīgā uzvedība ir labais auglis, kurš apliecina Evaņģēlija uzvaru un glābšanas rezultātu Jēzū Kristū.

SVĒTĀ GARA TEMPLIS

"Vai jūs nezināt, ka jūsu miesa ir Svētā Gara mājoklis, kas ir jūsos un ko jūs esat saņēmuši no Dieva, un ka jūs nepiederat sev pašiem?" (1. Kor. 6:19) Tas nozīmē, ka ne tikai draudze, bet arī katrs kristietis atsevišķi top par viņā iemājojošā Svētā Gara templi. Ar to netiek pasacīts, ka tagad Debesu svētnīca ar visu Kristus kalpošanu tajā nonāk cilvēka sirdī, bet gan, ka Svētā Gara klātbūtne padara cilvēku par personu, kura top svēta, gluži kā svēts ir Dieva mājoklis. Tas nozīmē, ka ar iemājojošā Svēta Gara klātbūtni cilvēkā mājo dzīvais Dievs. Tas ir liels noslēpums, par kuru Kristus runāja ar Nikodēmu Jāņa evaņģēlija 3. nodaļā, kad sacīja par piedzimšanu no augšienes.

Atziņa par kristieša miesu kā Svētā Gara mājokli mudina uz noteiktu dzīvesveidu, kad tiek izkopti veselīgi ieradumi, lai cilvēks pats pasargātu sava prāta skaidrību. Septītās dienas adventisti uzsver veselīgu dzīvesveidu, lai izsargātos no saslimšanām un spētu vairāk veltīt sevi kalpošanai un misijai.

Sjūzena Veslija, metodisma dibinātāja, minēto principu formulēja šādi: "Viss, kas novājina jūsu spriešanas spējas, samazina sirdsapziņas jūtību, aizmiglo priekšstatu par Dievu, samazina jūsu prāta kontroli pār miesu, ir kaitīgs, lai cik nevainīgs šķistu."

Dieva likumi ir ne tikai Desmit baušļi, bet ikviens likums, kuru Radītājs ir dibinājis. To skaitā ir arī veselības likumi, kurus ir nepieciešams ievērot, lai varētu dzīvot pilnvērtīgu dzīvi par godu Dievam. Cilvēka miesa kā Svētā Gara mājoklis sevī ietver veselības likumu ievērošanu, kā arī dzīvi kristīgās morāles ietvaros, prāta izkopšanu, valodas šķīstumu, atturību un pozitīvu attieksmi pret līdzcilvēkiem. Dzīve, lai neapbēdinātu Dieva Svēto Garu, bet gan būtu saskaņā ar Viņu, prasa no personas noteiktu apņemšanos, disciplīnu un pat piepūli no savas puses.

DIEVA SVĒTĪBAS PILNĪGAI VESELĪBAI

Agris Bērziņš – Rīgas 1. draudzes mācītājs, LDS Veselības kalpošanas nodaļas vadītājs

"Vai jūs nezināt, ka jūs esat Dieva nams un ka Dieva Gars jūsos mājo? Ja kas Dieva namu samaitā, to Dievs samaitās; jo Dieva nams ir svēts, tas jūs esat." (1. Kor. 3:16, 17)

Katru dienu tūkstošiem cilvēku meklē ārstu padomus, kā atgūt veselību. Ļoti bieži veselības meklējumos ir dzirdamas dažādas frāzes: "Apārstējiet mani, dakter, tikai nejautājiet neko par manu dzīvesveidu." Cilvēks lūdz palīdzību veselības atgūšanā, tajā pašā laikā nevēloties neko mainīt dzīvesveidā, kas veselību ir postījis. Kā lai palīdz šādam cilvēkam?

Veselība nav pašsaprotama lieta. Radītājs vēlas mūs svētīt ar labu veselību, tādēļ arī dāvājis cilvēkiem veselības likumus. Šie Dieva dotie likumi ne tikai novērš dažādas saslimšanas, bet arī rada labvēlīgu atveseļošanos pēc pārciestas neveselības.

Kādi dzīvesveida likumi iespaido mūsu dzīvi? Ja mēs patiešām vēlamies dzīvot piepildītu dzīvi, mums atkal un atkal jāapņemas tos cienīt.

FIZISKO VINGRINĀJUMU SVĒTĪBA

Regulāri fiziski vingrinājumi svaigā gaisā nozīmē veselību un dzīvību. Piemēram, smadzenes strādā daudz efektīvāk, ja mēs saprātīgi vingrinām savu ķermeni un uzturam to labā stāvoklī. Kā fiziskās, tā arī garīgās veselības uzturēšanai fiziskie vingrinājumi ir ne tikai ieteicami, bet pat dzīvībai nepieciešami. Neaizmirstiet arī, ka vingrinājumu dažādība ir labākais līdzeklis pret sliktu noskaņojumu. Staigāšana tiek atzīta par vienu no labākajiem fiziskajiem vingrinājumiem.

SAULES GAISMAS SVĒTĪBA

Dzīvības uzturēšanai virs zemes nav nekā svarīgāka par saules staru iedarbību. Saule palīdz rasties hlorofilam augos, kurus mēs izmantojam barībai. Saule nogalina daudzus veselībai kaitīgus mikroorganismus. Saules staru iedarbībā gan var izbalēt aizkari, taču par to nav jāuztraucas, ja zinām, ka šie paši stari gādā par mūsu veselību.

ŪDENS SVĒTĪBA

Dzersim daudz tīra ūdens. Tas ir nepieciešams katrai organisma šūnai. Dievs kā Lielais Ārsts mums to parakstījis gan iekšķīgi, gan ārīgi. Pareizi lietota ārstēšanās ar aukstu un karstu ūdeni var būt labs līdzeklis cīņā pret saaukstēšanos. Šādas procedūras var palīdzēt organismam atjaunot spēkus pēc smagām slimībām, traumām, nervu sistēmas uzbudinājumiem.

TĪRA GAISA SVĒTĪBA

Laba veselība nav iedomājama bez tīra un svaiga gaisa. Telpu vēdināšanai jākļūst par mūsu ikdienu kā vasarā, tā ziemā. Izvēlies dzīvot tālāk no gaisa, kas saindēts ar kaitīgiem rūpniecības atkritumiem. Augstas kvalitātes gaiss ir mežos, kalnos un pie ūdenstilpēm. Turklāt koki izdala gaistošas vielas – fitoncīdus, kas ir kā dabas "antibiotikas", jo nomāc patogēno baktēriju vairošanos. Skābeklis piedalās pilnīgi visās organisma bioloģiskajās reakcijās, arī enerģijas ražošanā.

ATPŪTAS SVĒTĪBA

Cilvēka sirds ir spējīga strādāt simtiem gadu, jo tā darbu kompensē ar atpūtu. Tikai sekundes daļu ilgst sirds atpūta, bet arī šajā īsajā laikā tā paspēj atslābināties un atpūsties.

Mugurkaulam arī ir nepieciešama atpūta. Atpūta – tas ir labākais dabīgais ārstniecības līdzeklis nogurušām smadzenēm un ķermenim. Atpūta – tas ir laiks, kurā mēs atbrīvojamies no darbā un mājās uzkrātā stresa un pārslodzes. Neievērojot šo likumu, mēs atveram durvis slimībām.

Miega trūkums arī izraisa organisma darbības traucējumus. Viena stunda miega līdz pusnaktij ir dubultvērta, salīdzinot ar stundu pēc pusnakts.

VESELĪGA UZTURA SVĒTĪBAS

Barībai ir jābūt veselīgai, vienkāršai un labi pagatavotai. Ieteicams ieturēt maltīti nesteidzoties, vienā un tajā pašā laikā. Pārēšanās un, īpaši, treknu ēdienu lietošana uzturā, kā arī saldumu un kalorijām bagātu ēdienu lietošana ir ceļš ne tikai uz lieko svaru, bet arī uz neskaitāmām dzīvesveida saslimšanām. Organisma audiem ir nepieciešama pastāvīga atjaunošanās. Katra orgāna darbībai tiek izmantots zināms enerģijas daudzums, kuru mēs uzņemam ar barību. Mūsu organisms pārtiek no tās barības, kuru mēs izvēlamies. Lai zinātu, kāds uzturs ir derīgs un veselīgs, mums jāpēta mūsu Kunga padomi attiecībā uz ēšanu. Graudi, augļi, rieksti, dārzeņi – tas ir Kunga dāvātais, sākotnēji paredzētais uzturs cilvēkam.

ATTURĪBAS SVĒTĪBA

Kādai būtu jābūt kristieša attieksmei pret stimulējošām vielām, narkotikām, nikotīnu un alkoholu? Kam vajadzētu sekot – savām vājībām vai Dieva Vārdam? Kungs aicina mūs atdot Viņam ne tikai savu sirdi, bet arī savu prātu un ķermeni.

Vēl jauns būdams, Daniēls atteicās ēst barību un dzert dzērienus, kas ir kaitīgi cilvēka organismam.

Dan. 1:8 *Bet Daniēls cieši apņēmās savā sirdī neaptraipīt sevi ar ēdienu no ķēniņa galda un ar vīnu, ko ķēniņš dzēra; tādēļ viņš lūdza galminieku priekšnieku nespiest viņu aptraipīt sevi.*

Kungs Daniēlu apbalvoja par uzticību likumu ievērošanā:

Dan. 1:9.17–20 *Un Dievs piešķīra Daniēlam žēlastību un pretimnākšanu* [..] *Dievs piešķīra šiem četriem jaunekļiem ieskatu un saprašanu visādās gudrībās un zinībās, bet Daniēlu apveltīja ar spēju saprast visādas parādības un sapņus. Kad laiks notecēja, ko ķēniņš bija noteicis, lai tos vestu viņa priekšā, tad galminieku priekšnieks arī veda tos pie ķēniņa. Un, kad ķēniņš runāja ar tiem, tad izrādījās, ka no visiem jaunekļiem nebija neviena tāda kā Daniēls, Hananja, Misaēls un Asarja; tādēļ viņus arī uzņēma ķēniņa galma darbinieku vidū. Un visos gadījumos, kad ķēniņš griezās pie tiem, izrādījās, ka tie savās zināšanās, apķērībā un asprātībā bija desmitreiz pārāki par visiem gudrajiem un zīlniekiem visā viņa valstī.*

Alkohols

Bībele stingri aizliedz visa veida alkoholisko dzērienu lietošanu.

Sal. pam. 20:1 *Vīns ir zobgalis, ikviens cits stiprs dzēriens ir trakulis; kas no tiem streipuļo, nav gudrs.*

Jes. 5:11 *Bēdas lai tiem, kas jau rīta agrumā kāro pēc reibinošiem dzērieniem un sēd līdz vēlam vakaram, lai apreibinātos ar vīnu!*

Bībele cenšas atturēt arī tos, kuri dod alkoholu citiem:

Habak. 2:15 *Bēdas tam, kas savu tuvāku dzirdina no lielas krūzes, tur klāt piemaisot savu indi, un tā panāk, ka tas piedzeras, lai pēc tam redzētu viņa apslēpto kailumu un ieskatītos viņa gara un prāta noslēpumos!*

Alkoholiskie dzērieni galvenokārt tiek lietoti tāpēc, lai "baudītu reibumu", kas rodas smadzeņu saindēšanās rezultātā. Jebkurā koncentrācijā alkohola iedarbību var pielīdzināt narkotikām. Faktiski alkoholu var pieskaitīt narkotikām. Tiem, kas sevi šādi apgāna, ir liegta ieeja Debesīs. Apustulis Pāvils saka: [..] *ne zagļi, ne mantrauši, ne dzērāji, ne zaimotāji, ne laupītāji neiemantos Dieva valstību.* **1. Kor. 6:10**

Atklāsmes grāmatā lasām: *Nemūžam tur nekas neieies, kas nesvēts, un neviens, kas dara negantību un melo, bet vienīgi tie, kas rakstīti Jēra dzīvības grāmatā.* **Atkl. 21:27**

Nikotīns

Zinātnieki nikotīnu ir nosaukuši par slepkavu. Pētnieki ir atraduši ciešu saistību starp nikotīna lietošanu un plaušu vēzi, emfizēmu, sirds slimībām un citām saslimšanām. Viens no galvenajiem nāves iemesliem, kuru būtu iespējams novērst, ir smēķēšana. Tas ir katra

> Glābējs vēlas mūs atbrīvot no jebkura kaitīga ieraduma, jo Viņa galvenais mērķis ir redzēt mūs veselus, piepildītus ar Debesu gaismu un dievišķo patiesību.

septītā nāves gadījuma pamatā. Smēķēšana ir vienkārši azartiska padošanās savām tieksmēm. Katrs smēķētājs apdraud savu veselību.

Vienus smēķēšana nogalina, citus padara par hroniskiem slimniekiem. Cilvēks, kurš dienā izsmēķē divas un vairāk paciņas, savā dzīvē izsmēķē vairāk nekā pusmiljonu cigarešu. Rezultātā viņa dzīve, salīdzinot ar nesmēķētājiem, saīsinās par 4,4 miljoniem minūšu, kas sastāda gandrīz 9 gadus.

Nikotīna narkotiskā iedarbība ir tik liela, ka atteikties no šī pazudinošā ieraduma saviem spēkiem ir ārkārtīgi sarežģīti. Bet tie, kas vēršas pēc palīdzības pie Kristus, mūsu Glābēja, kurš nācis mūs atbrīvot no grēka, spēj uzvarēt šo savu kaislību.

Glābējs vēlas mūs atbrīvot no jebkura kaitīga ieraduma, jo Viņa galvenais mērķis ir redzēt mūs veselus, piepildītus ar Debesu gaismu un dievišķo patiesību.

Kafija, tēja, tonizējošie dzērieni

Fakts, ka mums grūti atteikties no stimulējošiem dzērieniem, ir jāuztver kā signāls, ka jau veidojas atkarība. Tonizējošu iedarbību uz organismu rada teīns tējā un kofeīns kafijā, kā arī kokakolas veida dzērienos. Zinātnieku slēdziens pēc vairāku pētījumu veikšanas: tēja un kafija veicina saslimšanas četrdesmit gadījumos no simts.

UZTICĪBAS SVĒTĪBA

Veselība nav tikai labs fiziskais stāvoklis. Tā ir fiziskās, garīgās, mentālās, emocionālās un sociālās veselības kopums. Uzticēt sevi dievišķo spēku pārvaldīšanai nozīmē rast atslēgu veselīgai un laimīgai dzīvei.

Lai kas ar mums notiktu, lielākā dzīves svētība ir atcerēties, ka mums ir Tēvs Debesīs, kurš vienmēr ir gatavs palīdzēt un dziedināt. 103. psalma autors nosauc Viņu par Kungu, kurš *piedod visus tavus grēkus un dziedē visas tavas vainas* (Ps. 103:3).

Apzināti nepārkāpjot Viņa gribu, jebkurā brīdī varam griezties pie Dieva pēc dziedināšanas. Mūsu lūgšanas, izteiktas ticībā, Dievs uzklausīs!

BUDŽETS 2025

Dāvis Priede – SDA Latvijas draudžu savienības mantzinis

Šodien Dieva svētnīca vairs nav uz zemes un Israēlā vairs nav Dieva templa. Tomēr skaidrie un vienkāršie došanas principi, kādi ir atklāti Israēla laikā, nav mainījušies.

1. Laiku grāmatas 29. nodaļā Dāvids pateicas par ziedojumiem vēlāk – Salamana laikā – uzceltā templa būvniecībai: "Kungs, mūsu Dievs, visa šī bagātība, ko esam sakrājuši, lai Tev uzceltu namu Tavam svētajam Vārdam, – tā ir nākusi no Tavas rokas, un Tev tas atkal tiek nodots! Bet es zinu, mans Dievs, ka Tu pārbaudi sirdi un ka Tev labi patīk tie, kas ir atklāti; un pēc sava atklātā sirdsprāta es visu šo esmu labprātīgi devis, un nu es redzu arī Tavu tautu, kas ir šeit un kas Tev ziedo ar prieku un no laba prāta. Ak, Kungs, mūsu tēvu Ābrahāma, Īzāka un Israēla Dievs, pasargi uz mūžīgiem laikiem tādu prātu un sirdi Savai tautai un vadi viņu sirdis pie Sevis!" (16.–18. p.; izcēlums pievienots)

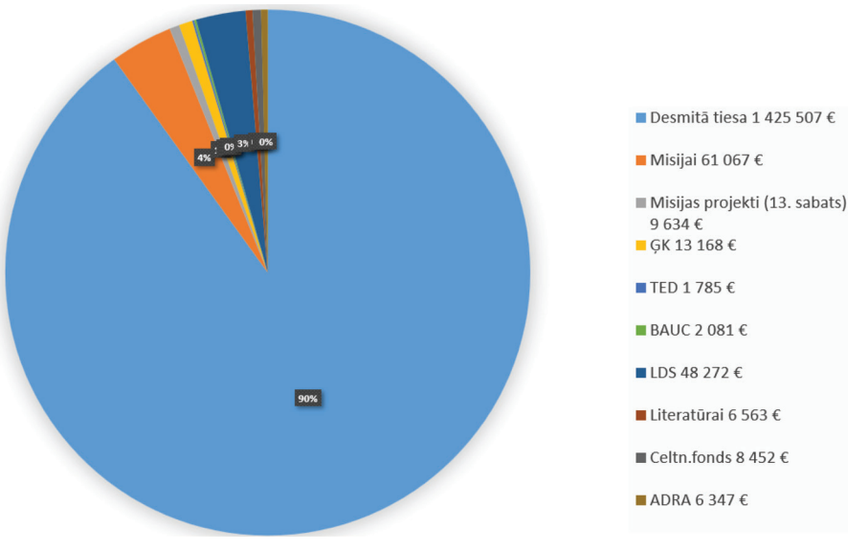
Svētie Raksti mums atklāj ziedošanas būtību. Ziedojot mēs parādām, ka apzināmies – viss, kas mums ir, nāk no Dieva. Ziedojot mēs atzīstam savu pilnīgo atkarību no Debesu Tēva. Ziedošana atklāj mūsu sirdi. Bet visam, kas nāk no sirds, jābūt dotam labprātīgi un ar prieku. Lai šodien lūdzam kopā ar Dāvidu pēc tāda prāta un sirds Dieva draudzē! Dievs, vadi viņu sirdis pie Sevis! Āmen!

Ģenerālkonferences izstrādātais adventistu draudzes darba kurss, balstoties uz Svētajos Rakstos atklāto un uz Praviešu Gara liecību, stingri nodala divas galvenās naudas plūsmas – desmito tiesu un ziedojumus. Pirmais tiek lietots vienīgi kalpotāju uzturēšanai un misijas darbam, savukārt otrā izmantojums ir plašāks, tie var būt ziedojumi konkrētiem mērķiem, labdarībai vai – visbiežāk pie mums Latvijā – dievnamu būvniecībai un remontiem.

Gan tuksneša ceļojumā būvētā telts svētnīca, gan Salamana laikā celtais greznais templis, gan Joasa veiktie templa uzturēšanas darbu apraksti norāda, ka tas viss tika veikts par tautas ziedojumiem. Savukārt desmitā tiesa izmantojama kalpotāju nodrošināšanai (4. Moz. 18:21). Šo Dieva doto gudrību katrs var pats pētīt Bībelē un Praviešu Gara rakstos un pārliecināties par tās patiesumu un svētībām. Kalpojot Latvijas draudžu savienībā (LDS), redzu, cik tas ir pareizi un svētīgi draudzei.

2024. gadā, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, ir trīskāršojušies nedesmitās tiesas ienākumi. Būtiskākais ziedojumu pieaugums saistīts ar mūsu galvenās ēkas Baznīcas ielā 12a, Rīgā jumta nomaiņas projektu, kas ir lielākais būvniecības projekts pēdējo gadu laikā. Kopumā 2024. gadā šim projektam tika ziedots 44 160.60 EUR, 2025. gadā vēl 6 562.72 EUR. Šobrīd darbi tuvojas noslēgumam, kopējās izmaksas ir 104 106.54 EUR + PVN 21 862.39 EUR. Tāpēc vajadzība pēc ziedojumiem šim projektam turpinās.

Arī pēc jumta nomaiņas būs nepieciešami ieguldījumi šajā ēkā. Lai izpildītu likumā noteiktās minimālās prasības, ir jāveic ugunsdzēsības stāvvada atjaunošana. 2024. gadā tika izstrādāts tehniskais projekts un saņemti finanšu piedāvājumi no būvniekiem. Ceram, ka darbus varēsim veikt 2026. gadā, jo šogad vēl ir jānoslēdz jumta būvprojekts.

Desmitā tiesa un ziedojumi 2024. gadā

Atbilstoši LDS nekustamo īpašumu attīstības stratēģijai, mēs vēlamies primāri sakārtot dievnamu jumtus, tad izpildīt likumā noteiktās prasības būvēm, kas pārsvarā saistās ar būvju konstrukcijām un ugunsdrošību, un tikai tad domāt par ēku vizuālo izskatu.

Vajadzību ir daudz, un primāri par dievnamiem rūpējas vietējās draudzes, jo LDS rīcībā nav brīvu ziedojumu līdzekļu uzkrājumu. Vēlamies ziedojumus koncentrēt lielākiem projektiem, kurus bez visu Latvijas draudžu ziedojumiem vietējām draudzēm nav iespējams paveikt. Šobrīd ar visu draudžu iesaisti ceram sakārtot Valkas dievnama jumtu, kuram pirmais ziedojums bija šī gada 11. janvārī, tika saziedoti 7322.94 EUR. Tie ir apmēram 15 % no nepieciešamās summas, tāpēc aicinājumus ziedot atkārtosim.

2024. gadā draudzes aktīvi iesniedza misijas projektus. Visi projekti tika apstiprināti un atbalstīti ar finansējumu. Aicinām katru draudzi Latvijā arī turpmāk aktīvi plānot misijas darbu un, ja nepieciešams finansiāls atbalsts, sazināties ar LDS Misijas nodaļu palīdzībai projekta sagatavošanā.

Desmitās tiesas ienākumi 2024. gadā ir palielinājušies par 2 %, salīdzinot ar 2023. gadu. Pieaugums ir saglabājies, tomēr tas ir bijis mazāks nekā iepriekšējos gados. Ziedojumu apjoms pret desmitās tiesas apjomu ir 1 % Latvijas un pasaules draudzes iniciatīvām un aptuveni 2 % vietējas draudzes vajadzībām.

BUDŽETS 2025

2024. gada budžets tika pieņemts ar deficītu. Tomēr, pateicoties ienākumu pieaugumam un tam, ka visas iniciatīvas dažādu iemeslu dēļ netika realizētas, iepriekšējais gads tika noslēgts ar pozitīvu bilanci.

2025. gadā, pieņemot, ka draudzes locekļi turpinās būt tikpat uzticīgi desmitās daļas atgriešanā un ar saviem brīvprātīgajiem ziedojumiem dāsni atbalstīs celtniecības fondu un jumta nomaiņas projektus, ir plānots sabalansēts budžets – izdevumi atbilstoši ienākumiem.

Atbalsts nodaļu darbam ir plānots līdzīgs kā 2024. gadā, tāpat turpināsim atbalstīt draudžu misijas projektus. Būtiskākā izdevumu sadaļa ir darbinieku atalgojums un citi ar darbinieku nodrošināšanu saistītie izdevumi. Bībeliski šim mērķim ir paredzēts lietot desmito tiesu (1. Kor. 9:13). No 1. janvāra par 50 EUR neto tika palielināta darbinieku atalgojuma likme, kas pēdējo reizi tika palielināta pirms 2 gadiem, un šobrīd tā ir 1350 EUR pirms nodokļu nomaksas. Šādu 100 % atalgojumu gan nesaņem visi LDS darbinieki, tā ir paredzēta pilna laika ordinētiem mācītājiem. Pārējos gadījumos tiek piemērots algas koeficients, kurš noteikts atbilstoši SDA Baltijas ūnijas algu skalai.

Šogad turpināsim iesākto darbu pie mājaslapas *adventisti.lv* sakārtošanas. Tāpat turpinām atbalstīt Misijas skolu "Sūti mani" un kristīgo pamatskolu "Ceļš".

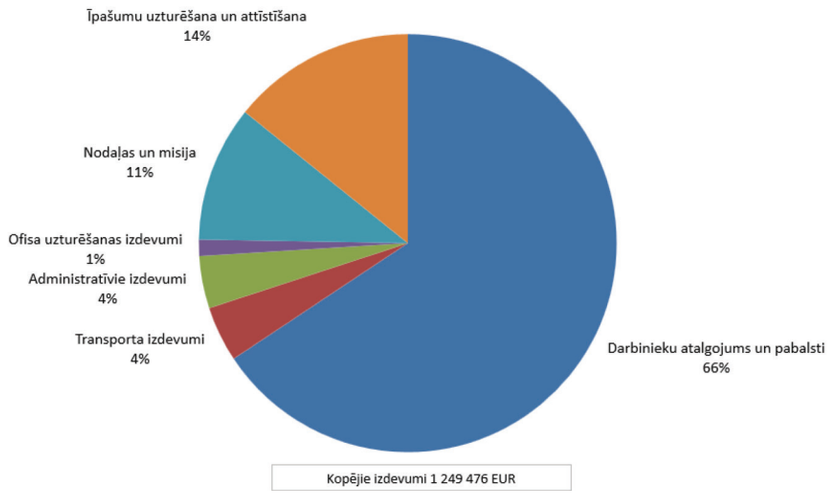
Vēl viena lielā iniciatīva, kuru vēlamies uzsākt, ir jaunu draudžu dibināšana un mazo lauku draudžu "restarta" projekti, ko plānojam daļēji finansēt, izmantojot desmitās tiesas uzkrājumu, kas izveidojies pēdējo 10 gadu laikā.

Draudžu mantziņi pēc tikšanās apmācībās šī gada 6. aprīlī saņēma pilnu 2025. gada budžeta projektu, tāpēc katrs draudzes loceklis, kuram ir interese, var vērsties pie savas draudzes mantziņa, lai ar to iepazītos.

Lūgsim, lai Dievs arī turpmāk dod gudrību un vadību, kā pareizi un taisnīgi pārvaldīt Viņa piešķirtās svētības, un katram darba atbalstītājam dāvā labu prātu un prieku!

"Tad tauta priecājās, dodama labprātīgi, jo tie deva no visas sirds Tam Kungam ar labu prātu; arī ķēniņš Dāvids priecājās ar lielu prieku." (1. Laiku 29:9)

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU LATVIJAS DRAUDŽU SAVIENĪBAS BUDŽETA IZDEVUMI 2025. GADĀ

RABARBERU TARTE

⌀ 25–30cm

Pamatne

2 glāzes pilngraudu miltu
¼ glāze diedzētu kviešu (var aizstāt ar miltiem)
1 tējk. sāls
½ glāze silta ūdens (jo siltāks, jo vieglāk)
½ glāze olīveļļa (*light*)

Samaisa miltus, diedzētos kviešus un sāli. Vienlaicīgi pievieno ūdeni un eļļu. Ar dakšiņu maisa, līdz izveidojas mīklas konsistence. Izrullē (var rullēt starp cepampapīru) un ieliek formiņā. Saspaida ar dakšiņu, lai cepot neuzpūšas.

Pildījums

Apmēram 4 rabarberus sagriež un vienmērīgi izlīdzina pa pamatni.

Pagatavo riekstu krēmu (ko uzliet pa virsu rabarberiem)

100 ml ūdens
100 ml kokosriekstu piena
100 g Indijas riekstu
2 ēd. k. medus vai agaves sīrupa
½ tējk. vaniļas ekstrakta

Visas sastāvdaļas sablendē un pārlej pāri rabarberiem.

Drumstalas

(ko uzbērt pāri kūkai)
50 g pilngraudu miltu
20 g ātri vārāmo auzu pārslu (samaltas)
20 g samaltu mandeļu
20 g muskovado cukura
35 g kokosriekstu eļļas (šķidra/ mīksta)

Visu samīca ar rokām un pārkaisa pār kūciņu.

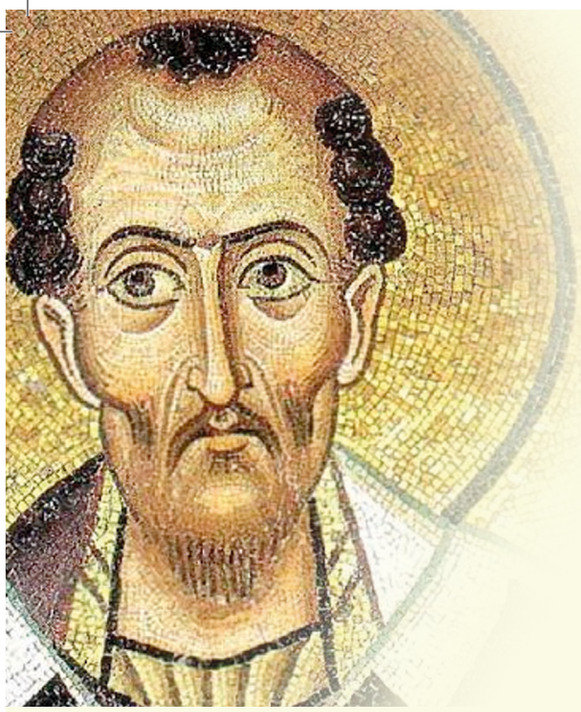
Cep 180 grādos krāsns apakšējā trešdaļā apm. 40 min. līdz zeltaini brūnai nokrāsai.

Sagatavoja Līna Bērziņa, izmantojot Ernestine Finley "Natural Lifestyle cooking" un Jenny Fischer "Essen fürs Leben" recepšu grāmatas

Izdevniecības "Patmos" jaunums!

Andris Pešelis

JĀNIS ZELTAMUTE

Jānis Zeltamute – grieķu valodā "Hrizostoms" (*χρυσόστομος*) – dzimis Antiohijā 347. gadā. Šo vārdu viņš ieguva par savu daiļrunību un prasmi izklāstīt kristīgās ticības dogmatiku. Starp agrīnās baznīcas tēviem viņš ieņem ļoti prominentu vietu, un tiek godāts pareizticīgo, Romas katoļu, anglikāņu un pat evaņģēliski luteriskajā baznīcā.

Jāņa tēvs bija armijas virsnieks, kurš mira, kad Jānis bija vēl mazs. Turpmāko dēla audzināšanu veica māte Antuza. Viņa vēlējās, lai dēls iegūtu labu izglītību.

Pirmais Jāņa skolotājs bija filozofs Libanus, no kura viņš mācījās retoriku, grieķu valodu un literatūru. Jānis kļuva par juristu. Libanus gribēja, lai Jānis kļūtu par oratoru un pagānisma aizstāvi, tomēr Jāņa sirdi saistīja Kristus. Jānis devās mācīties pie Tarsas Diodora un 375. gadā kļuva par mūku. Ievērojot stingru askēzi, Jānis sabojāja veselību, tādēļ vairs nevarēja turpināt līdzšinējo praksi. Viņš atgriezās Antiohijā, kur kļuva par lektoru baznīcā. 381. g. Jāni iecēla par diakonu, bet 388. g. viņu ordinēja par priesteri. Starp Antiohijas, Aleksandrijas un Romas vadītājiem pastāvēja nesaskaņas, un Jānis bija tas, kuram uz kādu laiku izdevās panākt vienotību starp šiem kristietības centriem.

Antiohijā Jānim izdevās gūt atpazīstamību un popularitāti ar saviem sprediķiem, it īpaši par Bībeles rakstu vietām un morāles mācību. Viņš uzsvēra labdarības nozīmi un bija norūpējies par nabadzīgo ļaužu stāvokli. Savās runās Jānis iestājās pret varmācību un bagāto uzkundzēšanos. Pretēji Aleksandrijas skolai, kas uzsvēra Rakstu simbolus un alegorijas, viņš deva priekšroku burtiskai Rakstu nozīmei, izceļot praktisko kristietību ikdienas dzīvē.

Klausīties Jāni devās lieli ļaužu pūļi, un viņa sludināšanas laikā baznīca bijusi stāvgrūdām pilna. Turp devās pat ceļotāji no tālām pilsētām. Daudzi pagāni konvertējās kristietībā, tikai reizi paklausoties Jāņa sprediķi. Viņam uz brīdi izdevās ar savām runām pārtraukt pilsētā strīdus un konfliktus starp dažādām iedzīvotāju grupām.

Jāņa popularitāte tapa zināma arī galvaspilsētā, un 397. gadā viņš tika iecelts par Konstantinopoles arhibīskapu. Tomēr starp galvaspilsētas smalkajiem augstmaņiem viņš neiederējās, jo vienmēr valkāja vienkāršo mūka tērpu, kas stipri kontrastēja ar augstmaņu dārgajiem tērpiem. Pat vairāk, savos sprediķos Jānis turpināja ieturēt iepriekšējo virzienu, pievēršot uzmanību nabadzīgajiem un nosodot izšķērdību. Jānis skubināja garīdzniekus dzīvot saskaņā ar savu aicinājumu, uzsāka baznīcas ienākumu uzskaiti, lika izraidīt priesteru blakussievas, aicināja ļaudis dzīvot pēc Evaņģēlija principiem.

Uzturoties galvaspilsētā, Jānis Zeltamute saskārās ar galma intrigām. Aleksandrijas bīskaps, vēloties panākt Konstantinopoles pakļaušanu savai ietekmei, darīja visu, lai mazinātu Jāņa ietekmi. Tam izdevās pārliecināt imperatora sievu, ka Jāņa sprediķi pret izšķērdību esot vērsti īpaši pret viņu, un tas izraisīja aizdomas pret Jāni. 403. g. tika noturēta sinode, kurā Jāni atcēla no amata un izsūtīja. Tomēr imperatoram nācās viņu saukt atpakaļ, jo ļaudis pilsētā sacēla nemierus, kas apdraudēja sinodes rosinātāju drošību. Bez tam vakarā, kad Jāni apcietināja, notika zemestrīce, ko ļaudis uztvēra kā Dieva dusmu zīmi.

Jāni uz laiku atjaunoja amatā. Imperatora sievai ļoti nepatika Jāņa sprediķi, jo tajos viņa saklausīja pārmetumus par savu izšķērdību. Šī sieviete bija likusi pilsētā uzstādīt savu sudraba statuju, kam par godu tika sarīkoti svētki. Jānis savā sprediķī *Hagia Sofia* katedrālē vērsās pret šo statuju kā pret pagānisma paražu, nodēvējot to par Hērodijas un Jezebeles atkrišanu. Par šādu izrunāšanos Jāni atkārtoti atcēla no amata un izsūtīja trimdā uz Abhāziju. Jāņa atbalstītāji sarīkoja pilsētā grautiņu, un varas iestādes Jāni atsauca atpakaļ.

> «Ar žēlsirdību un līdzjūtību mēs varam līdzināties Kungam. Ja mums no tā nekā nav, tad mums vispār nav nekā.

> Mums nevajadzētu baidīties aizvainot cilvēkus, ja ar to godināšanu mēs aizvainojam Dievu.

Jānis Zeltamute finansiāli atbalstīja mūkus, kuri devās iznīcināt pagānu tempļus, izpildot Bizantijas imperatora pavēles cīņā pret pagānismu. Viņam bija arī ļoti negatīva attieksme pret jūdiem. Galma intrigu rezultātā tika panākts, ka 405. g. sekoja atkārtots Jāņa izsūtījums no Konstantinopoles uz Kapadoķiju (Geksunas (*Göksun*) pilsētiņu). Pret to daudzi iebilda. Pat Romas bīskaps Inokentijs atsūtīja divus bīskapus, lai tie pie imperatora panāktu šī rīkojuma atcelšanu. Redzot, cik liels ir Jāņa atbalsts, imperators pavēlēja Jāni izsūtīt uz Gruziju. Gūstītāji Jāni šai pārceļojumā ziemas laikā nesaudzēja. Pa ceļam uz Gruziju Jānis 407. g. saslima un Komana Pontica pilsētiņā (tagad Gimeneka (*Gümenek*) Tokatas provincē) nomira. Viņa pēdējie vārdi pirms nāves: "Gods Dievam par visām lietām!"

Drīz pēc nāves Jānis Zeltamute tika godināts baznīcā. Viņu ar lielu godu apglabāja Konstantinopolē, un viņš kļuva par pareizticības simbolu. Pēc Jāņa palika daudz viņa svētrunu pierakstu, kas kļuva par daļu no patristikas rakstiem, ko turpmāk studēja teoloģijas studenti.

Jāņa ķermenis nonāca relikvijās. 1204. gadā krustneši izlaupīja Konstantinopoli un nolaupīja arī Jāņa ķermeni. Turpmāk tā daļas nonāca vairākos klosteros. Viens no Jāņa galvaskausiem tika novietots Atosa klosterī Grieķijā. 1655. gadā cars Aleksejs Mihailovičs lūdza mūkiem to par samaksu uz laiku aizdot. Kad tas nonāca Krievijā, cars pārdomāja un galvaskausu klosterim vairs neatdeva. Tagad Jāņa galvaskauss tiek glabāts Maskavā, Kristus Glābēja katedrālē. Otrs Jāņa galvaskauss glabājas Vatopedi klosterī Atonā, Grieķijā. Taču arī tas nav viss. Trešais Jāņa galvaskauss atrodas Florencē (*Basilica di Santa Maria del Fiore*), bet ceturtais – Itālijā, Pizā *Dal Pozzo* kapelā. Viena Jāņa labā roka atrodas Atonas klosterī Grieķijā, otra labā roka – Lisabonā (*Museu de São Roque/Santa Casa da Misericórdia de Lisboa*). Kopumā dažādās baznīcās visā pasaulē tiek godinātas 15 Jāņa Zeltamutes rokas. Tās visas tiek uzskatītas par autentiskām. Tik liels relikviju daudzums liecina par Jāņa popularitāti un pieprasījumu pēc viņa ķermeņa daļām katoļu un pareizticīgo baznīcās. Pieskaršanos šīm mirušo cilvēku daļām minētajās baznīcās dēvē par lielu "svētību" un pat "laimi".

Mēs savās draudzēs, protams, neko tādu nepraktizējam. Mirušo cilvēku ķermeņu godināšana drīzāk izsauc izbrīnu un nepatiku. Tomēr katram ir sava "laimes" izjūta, kas atnes prieku.

Jānim pašam dzīves laikā pat prātā nevarēja ienākt, ko ar viņa ķermeni pēc nāves izdarīs tie, kuriem viņš bija sludinājis praktisko kristietību. Iespējams, Jānim šķita, ka viņš runā ietekmīgi un efektīvi, ka tas maina viņa klausītāju dzīvi, atgriež pagānus pie Kristus, pulcina klausītāju simtus. Viņa klausītāji nodēvēja Jāni par Zeltamuti. Tomēr – ko šie klausītāji vispār no Jāņa teiktā bija sapratuši?

Atceros, kādā no baznīcām pēc dievkalpojuma tualetē vienmēr valdīja ļoti liela netīrība. Tajā draudzē mani nepameta sajūta, ka tur ir veltīgi sludināt, ja Dieva Vārda klausītāji pēc svētrunas tualetē spēj sataisīt tik lielu netīrību. Netīrība vispirms ir cilvēku galvā, un tikai pēc tam tā izpaužas tualetē. Ārēji šķita, ka tajā draudzē ir jauki un laipni cilvēki, viņi nekad nerunāja pretī sludinātajai mācībai, tomēr cik maz viņi saprata no praktiskās kristietības!

Kaut ko tādu piedzīvoja arī Jānis Zeltamute. Jāņa runās klausījās tūkstoši, viņam bija milzīgs sekotāju skaits, taču pēc viņa nāves tie izveidoja svētlietas no viņa kauliem un ar viņa sludinātajiem vārdiem apklāja savu tieksmi pēc varas.

Daži no Jāņa Zeltamutes teicieniem:

- "Ja nebūtu kārdinājumu, nebūtu vainaga; ja nebūtu varoņdarbu, nebūtu balvu; ja nebūtu cīņas, nebūtu pagodinājuma; ja nebūtu bēdu, nebūtu mierinājumu; ja nebūtu ziemas, nebūtu arī vasaras."
- "Ar žēlsirdību un līdzjūtību mēs varam līdzināties Kungam. Ja mums no tā nekā nav, tad mums vispār nav nekā."
- "Svētie Raksti mums nav doti, lai tie taptu ierobežoti grāmatās, bet tiem ir jābūt ierakstītiem mūsu sirdī."
- "Visvairāk kristiešiem ir aizliegts labot grēcinieku pārkāpumus ar spēku."
- "Mums nevajadzētu baidīties aizvainot cilvēkus, ja ar to godināšanu mēs aizvainojam Dievu."
- "Starp visiem dzīvniekiem bites tiek visvairāk godātas nevis tādēļ, ka tās daudz strādā, bet gan tādēļ, ka tās darbojas citu labā."
- "Kad tu pagursti lūgšanās, nesaņemot to, ko biji lūdzis, tad atceries, cik bieži tu esi saklausījis ubaga saucienu un neesi gribējis to dzirdēt."
- "Vīra un sievas mīlestība ir spēks, kurš saliedē sabiedrību."

> Starp visiem kukaiņiem bites tiek visvairāk godātas nevis tādēļ, ka tās daudz strādā, bet gan tādēļ, ka tās darbojas citu labā.

Oļegs Bokovs – Kijivas (Ukraina) draudzes "Upstream Church" mācītājs, blogeris

ELLIŠĶĪGĀ IZMEKLĒŠANA

Nobeigums.*

Oriģinālais video krievu valodā:

Kā jums šķiet, cik no kapsētās apglabātajiem ir bijuši labi cilvēki, bet cik ļauni un bezdievīgi? Pēc vairuma ticīgo domām, pēdējie no minētajiem ir nonākuši baisā vietā, ko dēvē par elli, tur viņi šai pašā brīdī cieš mokas, dēmonu ielenkti, un tur viņiem jāpavada visa mūžība. Jā, dzirdot par verdošiem katliem, ciešanām uguns liesmās un nebeidzamām mokām, ļaudis reaģē dažādi. Vieni izbailēs metas izsūdzēt grēkus, citi sāk ienīst Dievu par Viņa cietsirdību, bet trešie gluži vienkārši smejas, jo uzskata šos stāstus par viduslaiku fantāzijām.

Bet kas gan notiek patiesībā? Vai tiešām Dievs ir tik nežēlīgs, ka veselu mūžību mocīs grēciniekus ugunī? Vai varbūt Viņa taisnīgums patiešām pieprasa tik skarbu atmaksu? Un kā tas viss samērojams ar Viņa pašuzupurīgo mīlestību, kura pasaulei tika atklāta pie Golgātas krusta? Jautājums par grēcinieku likteni ir ārkārtīgi svarīgs, jo uz spēles ir paša Dieva reputācija. Kas tad ir mūsu Radītājs – mīlošs Tēvs, taisnīgs tiesnesis vai cietsirdīgs despots? Lūkosim tik skaidrībā!

Pagājušajā reizē noslēdzām savu izpēti ar atziņu: "Skumjā ironija ir tāda, ka, paejot gadsimtiem, sātans visu ir iekārtojis tā, ka miljoni kristiešu visā pasaulē atsaucas uz šo līdzību [par bagāto vīru un Lācaru] kā uz argumentu par labu dvēseles nemirstības mācībai – pilnīgi nebībeliskai mācībai…"

Lai uzzinātu, kā šī patiesības sagrozīšana tika realizēta praksē, mums nāksies atklāt daudziem nezināmas vēstures lappuses.

MŪŽĪGO ELLES MOKU PRIEKŠVĒSTURE

Saskaņā ar Viljama Fadža pētījumu doktrīna par elli un mūžīgām pēcnāves mokām ienāca draudzē ne agrāk kā 2. gadsimta vidū. Nevienā no dokumentiem, kas saglabājušies no pirmajiem simts kristietības pastāvēšanas gadiem, ne reizi nav pieminēta ne grēcinieku sodīšana mūžīgi degošā elles ugunī, nedz arī doma, ka cilvēkam piemistu nemirstīga dvēsele. Tas ļauj domāt, ka kristietības pirmajās paaudzēs neviens neatzina šādu mācību.

Pirmais, kurš patiešām sāka runāt par mūžīgām uguns mokām, bija Tatians (*Tatian*; ap 180. gadu), kurš rakstīja par to, ka cilvēki, kuri nepazīst Dievu, tiks sodīti nemirstībā – noslēdzoties šīs zemes dzīvei. Jāteic gan, ka viņš runāja nevis par dvēselēm, bet par cilvēkiem, kuri tiks augšāmcelti miesā – vieni mūžīgai svētlaimei, bet otri sodam mūžīgi degošā ugunī.

Aptuveni tajā pašā laikā dzīvoja Atenagors (*Athenagoras*; 127.–190. g.), kurš jau atklāti ieviesa kristietībā sengrieķu filozofa Platona mācību par dvēseli kā nemirstīgu substanci, kura pēc cilvēka nāves atdalās no ķermeņa un turpina dzīvot. Atenagors bija dzimis Atēnās un tur studējis Platona filozofiju, pēc tam viņš kļuva par kristieti un pārcēlās dzīvot uz Aleksandriju. Viņš ticēja augšāmcelšanai miesā, taču nav gluži skaidrs, kādi īsti bija viņa uzskati par Dieva tiesu pār tiem cilvēkiem, kuri palikuši ārpus Viņa žēlastības. Pilnīgi noteikti ir zināms vien tas, ka augšāmcelšanai Atenagora izpratnē bija nozīme tikai attiecībā uz cilvēka miesu, jo cilvēka dvēsele, pēc viņa domām, jau tā bija nemirstīga.

Nākamais bija Tertuliāns (*Tertullian*; 155.–222. g.), filozofijas zinātņu doktors, kurš ap 196. gadu kļuva par kristieti. Viņš dzīvoja Kartāgas apkaimē (tagadējā Tunisijā) un uzrakstīja desmitiem traktātu, trīsdesmit viens no tiem ir saglabājies līdz mūsu dienām. Savos uzskatos Tertuliāns bija Atenagora, Aristoteļa un stoiķu mācības sekotājs, stingri ticot tam, ka dvēsele ir nemirstīga. Cita starpā Tertuliāns bija pirmais, kurš sāka runāt par to, ka nemirstīgā dvēsele nonāk sodā tūlīt pēc tam, kad nomirst miesa, bet pēc tam cilvēks tiek pakļauts bezgalīgai agonijai jau augšāmceltā miesā. Šai mācībā viņš saskatīja zināmu taisnīgumu, jo tieši dvēsele ir tā, kas mudina miesu grēkot, tāpēc tai jābūt pakļautai papildu sodam. Pēc Tertuliāna domām, dvēselei nebija nepieciešama glābšana, jo tā jau ir nemirstīga,

* Iepriekšējos šī cikla rakstus atradīsiet AV 2024. gada aprīļa, jūnija, jūlija/ augusta, novembra numurā un 2025. gada janvāra, februāra, marta un maija numurā.

glābšana bija nepieciešama vien bojā ejošajam, mirstīgajam ķermenim. Šai Kartāgas filozofa mācībai bija tik liela ietekme uz nākamo paaudžu kristietību, ka tā ir spēcīgi nopamatojusies Austrumu baznīcā līdz pat šai dienai.

Bet vislielāko iespaidu uz baznīcas izpratni par mirušo stāvokli, resp., uz mācību par mūžīgām mokām elles ugunī, ir atstājis Augustīns (*Augustine*; 354.–430. g.). Trīsdesmit gadu vecumā Augustīns bija ļoti norūpējies par jautājumu, kas saistīts ar garīgās pasaules eksistenci un ļaunuma problēmu. Visai interesants ir fakts, ka viņam beigu beigās izdevās atrast apmierinošu atbildi uz saviem jautājumiem. Tomēr šo atbildi Augustīns atrada nevis kristiešu Svētajos Rakstos, bet gan neoplatonistu darbos. Tikai pēc vairākiem gadiem, 387. gadā, Augustīnu kristīja Milānas bīskaps Ambrozijs. Vēlāk, 395. gadā, Augustīns tika iecelts par Hiponijas bīskapu Ziemeļāfrikā. Atrazdamies neoplatonisma ietekmē, Augustīns turpināja sekot Tertuliāna mācībai, visādi attīstot domu par mūžīgām mokām elles ugunīs. Vēl jāpiezīmē, ka Augustīns ticēja mācībai par tā saucamo šķīstītavu – vietu, kur mirušo dvēseles tiek šķīstītas no saviem grēkiem pirms nonākšanas paradīzē. Lai arī kā nebūtu, ap 5. gadsimtu vairums no Augustīna paustajiem uzskatiem jau bija pieņemti kā neapstrīdama ortodoksija[2] un vairāk nekā tūkstoš gadus dominēja Romas katoļu baznīcā, no kuras vēlāk tika pārņemti arī protestantu baznīcās. Protestantu baznīcas tāpat neapšaubīja mācību par mūžīgajām mokām ellē, bet atmeta vien mācību par šķīstītavu.

Iespējams, jūs pamanījāt, ka līdz šim brīdim mēs savā pētījumā ne ar vārdu neesam pieminējuši šķīstītavu. Tam ir vienkāršs iemesls – šāda jēdziena Bībelē gluži vienkārši nav. Mācība par šķīstītavu radīja ļoti labvēlīgu augsni viduslaiku katoļu baznīcai, lai no vienas puses baidītu cilvēkus ar mūžīgām elles mokām, bet no otras puses piedāvātu indulgences, kuras it kā varot pārcelt mirušā un elles mokas cietošā radinieka dvēseli no šķīstītavas uz Paradīzi. Tādējādi pāvesta prelāti kļuva nesamērīgi bagāti, kā rezultātā līdz pat šai dienai baznīca daudzu cilvēku apziņā saistās ar netīriem darījumiem. Bet pats briesmīgākais – šāda notikumu attīstība veicināja to, ka doktrīna par mūžīgām mokām elles ugunīs dziļi iesakņojās lielākās daļas kristiešu DNS visā pasaulē.

Mēs nevaram pilnīgi droši pateikt, kuram un kad ienāca prātā šī ideja, bet acīmredzams ir viens – šī mācība kļuva populāra, pateicoties Svētā Augustīna darbiem. Tāpēc ļaujiet man noslēgt mūsu izpēti tieši ar viņa citātu: "Nesekojiet maniem rakstiem kā Svētajiem Rakstiem! Ja atradīsiet Svētajos Rakstos kaut ko, kam neesam ticējuši iepriekš, ticiet tam bez šaubīšanās! Bet neapgalvojiet neko pilnīgi noteikti, pamatojoties vienīgi uz maniem rakstiem."[3]

Pirms izdarāt gala secinājumu, ir jāizlasa Bībeles teksti, kuri uzsver Dieva taisnīgumu jautājumā par netaisno sodīšanu. Līdzībā par uzticamo un neuzticamo pārvaldnieku Jēzus visai skaidri norāda uz atšķirīgu sodu – "Šāds kalps, kas, zinādams sava kunga gribu, nebūs sagatavojies vai darījis pēc viņa prāta, dabūs daudz sitienu. Bet, kas nezinādams būs darījis to, ar ko viņš pelnījis sitienus, dabūs maz. Jo no katra, kam daudz dots, daudz prasīs un, kam daudz uzticēts, no tā jo vairāk atprasīs." (Lk. 12:47, 48)

Tādējādi varam secināt, ka netaisno sods pilnīgi noteikti nebūs vienāds visiem netaisnajiem. Kāds degs *gehennā* ilgāku, kāds īsāku laiku – taisnīgi, atbilstoši nodarītā smagumam un, iespējams, atbilstoši dumpīgumam, saceļoties pret Dievu. Jā, Bībele ne reizi vien uzsver, ka taisnie tiks izglābti žēlastībā – "lai, Viņa žēlastībā taisnoti, mēs kļūtu cerētās mūžīgās dzīvības mantinieki." (Tit. 3:7) –, bet ļaudis tiks tiesāti pēc viņu darbiem – "Redzi, Es nāku drīz un Mana alga līdz ar Mani atmaksāt ikvienam pēc viņa darbiem." (Atkl. 22:12) Tā vai citādi – neviens nedegs elles ugunī mūžīgi.

Mēs veicām šo pētījumu ne tāpēc, lai kādu pazemotu vai lai palielītos, cik dziļi mēs zinām Svētos Rakstus. Mūsu mērķis bija parādīt, ka mācība par mūžīgām mokām elles ugunī ir ne tikai pretrunā Bībelei, bet arī izkropļo mīlošā Dieva brīnišķīgo raksturu.

Cietsirdīgs, netaisnīgs, nežēlīgs sadists, briesmonis, despots – apmēram tādus secinājumus par Dievu domājošiem cilvēkiem liek izdarīt doktrīna par mūžīgām elles mokām. Visā kristietības pastāvēšanas laikā tūkstoši, iespējams, pat miljoni ir sākuši ienīst Radītāju, kurš ir gatavs mūžīgi mocīt savu radību elles ugunī. Mūsu dienās situācija nav mainījusies.

Daudzas reizes man ir gadījies dzirdēt par cilvēkiem, kuri ir nākuši pie grēku nožēlas, dzirdot svētrunu par elli, dzirdēt apgalvojumus, ka cilvēki ir jāglābj caur iebiedēšanu, ka šī mācība attur jauniešus no grēka un tamlīdzīgi. Mana atbilde uz tāda veida apgalvojumiem ir šāda: "Evaņģēlijs ir mācība par Dieva mīlestību pret grēka maitāto cilvēku, un tajā ir ietverts milzīgs dzīvi glābjošs spēks. Šai vēstij nav vajadzīgi kruķi, kādus piedāvā mācība par elles mokām. Ticiet man, beidzot sludināt šo Rakstiem svešo doktrīnu, mēs ne tikai neko nezaudēsim, bet iegūsim daudzus dziļi domājošus patiesības meklētājus. Dievs taču uzreiz varēja iznīcināt sātanu un viņa eņģeļus, stingri un apņēmīgi nocirst ļaunumu pašā saknē, bet Viņš to neizdarīja. Jo šādā gadījumā atlikušie un no jauna dzimušie radījumi pakļautos Radītājam aiz bailēm, bet tas ir pretrunā Dieva vēlmēm un Viņa raksturam.

Dievam bija padomā daudz gudrāks un tālredzīgāks plāns. Viņš ļāva visam Universam ieraudzīt sātana darbu sekas, un tad uz zemi atnāca Dieva Dēls Jēzus Kristus, lai uzņemtos visas cilvēces vainu. Jēzus nomira par katru cilvēku šajā pasaulē, lai ikviens no mums varētu dzīvot.

Ir svarīgi saprast šo lietu – ar bailēm un iebiedēšanu var pakļaut vien saprātu, un arī to tikai uz laiku, bet pa īstam iekarot sirdi var tikai ar patiesu mīlestību, un tas būs uz mūžu. Tieši tā rīkojās mūsu Debesu Tēvs.

Tulkoja Anitra Roze

[2] *Ortodoksija* – galvenais un senākais jebkuras reliģiskās mistiskās mācības virziens, ko raksturo konservatīvisms, pārdomāta un vēsturiski izveidojusies baušļu un rituālu sistēma un liela ietekme tautā.

[3] Augustine. "Preface to the Treatise on the Trinity". *Quoted by Boice. Does Interrancy Matter?*" p. 22.

LATVIJAS CEĻA MEKLĒTĀJU BĪBELES VIKTORĪNA

Viens no gaidītākajiem Ceļa meklētāju notikumiem mācību gada laikā, protams, ir Ceļa meklētāju un Piedzīvojumu meklētāju nometne, taču vēl viens notikums, kam visi bērni un pusaudži cītīgi gatavojas, ir Ceļa meklētāju Bībeles viktorīna. Šajā gadā Bībeles viktorīna norisinājās 27. aprīlī Cēsu dievnamā. Grāmata, kas šogad īpaši jāpēta, bija 2. Mozus grāmata, kas sevī iekļauj daudz dažādu notikumu, sākot no Mozus dzimšanas līdz Svētnīcas uzbūvēšanai.

Uz viktorīnu pulcējās pusaudži no vairākām Latvijas pilsētām – Cēsīm, Rīgas, Valmieras, Siguldas, Smiltenes, Saulkrastiem, Alūksnes un Valkas. Bērni bija sadalījušies 13 komandās, katrai komandai bija rakstvedis un, protams, kapteinis. Katra komanda bija sagatavojusi nelielu priekšnesumu, viktorīnas sākumā iepazīstinot ar sevi citas komandas.

Bībeles viktorīnas programmu vadīja trīs tēli no 2. Mozus grāmatas – Mozus, Ārons un Mirjama, kas padarīja šo pasākumu neaizmirstamāku. Pirms pusaudži cītīgi atbildēja uz 30 sagatavotajiem jautājumiem par 2. Mozus grāmatu, viņus garīgi stiprināja un mudināja Ansis Avišāns.

Viktorīnas jautājumi bija pamatoti uz visām 2. Mozus grāmatas 40 nodaļām. Atbildei uz katru jautājumu tika dotas 30 sekundes, tas veicināja Ceļa meklētāju atmiņu un sadarbību. Pēc jautājumu izpildes visiem dalībniekiem bija jāiziet 7 īpaši sagatavotas stacijas, kur bija dažādi uzdevumi, kas tika sagatavoti, balstoties uz šī gada Bībeles viktorīnas grāmatu. Staciju dažādie uzdevumi iekļāva sadarbību, ātrumu un zināšanu pārbaudi.

Pēc viktorīnas noslēguma visi kopīgi pusdienojām, lai gūtu spēkus sporta aktivitātēm sporta zālē.

Paralēli spēlēm viktorīnas žūrija cītīgi gāja cauri visu komandu atbildēm, lai varētu novērtēt to, kā katrai no komandām ir gājis. Kā jau ierasts, kopīgi spēlējām spēli "Lielo cīņa", kas patīk ikvienam – gan lielam, gan mazam. Spēli izbaudīja visi – gan tie, kas to spēlēja, gan arī tie, kas to novēroja no malas.

Nosportojušies un izcīnījušies devāmies atpakaļ uz Cēsu draudzes telpām, lai iegūtu savus apbalvojumus par piedalīšanos šī gada Ceļa meklētāju Bībeles viktorīnā. Visas komandiņas ieguva 1., 2. vai 3. pakāpi, jo visi bija cītīgi gatavojušies viktorīnai. Papildus diplomiem ikviens dalībnieks ieguva arī mazu dāvaniņu par piedalīšanos.

Ceļa meklētāji, jūs jau esat sākuši savu ceļu! Tāpat kā Israēla tauta, kas devās ārā no Ēģiptes, arī jūs esat ielūkojušies Dieva plānā caur 2. Mozus grāmatas lappusēm. Jūs esat lasījuši par krūmu, kas deg, bet nesadeg, par jūru, kas atkāpjas, un par Dievu, kurš vada – dienā mākonī, naktī ugunī. Tieši tāpēc mans novēlējums jums ir vienkāršs, bet spēcīgs – tāds, kādu Dievs deva Mozum pie Sinaja kalna: "Un Viņš sacīja: "Es pats iešu ar tevi, un Es došu tev mieru." (2. Moz. 33:14)

Uz drīzu tikšanos Ceļa meklētāju un Piedzīvojumu meklētāju nometnē 2025 – vietā, kur sāksies jauni stāsti!

Sagatavoja Patrīcija Oberte

VIKTORĪNAS DALĪBNIEKU IESPAIDI

Viktorīnā man patika darboties stacijās. Kā arī zālē spēle, kur varēja sadraudzēties ar daudziem citiem. Visspilgtāk atceros, kā katra komanda ar sevi iepazīstināja. Viktorīnā man ļoti patika, ka mēs varējām kopā atbildēt uz uzdotajiem jautājumiem. ***– Leila***

Man viktorīnā visspilgtāk palika atmiņā Mozus, Ārona un Mozus māsas uzvedums. Man patika mūsu komanda. Bija interesanti skatīties katras komandas prezentāciju. Man bija aizraujoši piedalīties spēlēs, atrakcijās, kā arī stacijās. ***– Marija***

Šis pasākums atstāja jaukas atmiņas. Es sadraudzējos ar jauniem cilvēkiem un jautri pavadīju laiku, kā arī satuvojos ar jau esošiem draugiem. ***– Anete***

Man ļoti patika sporta aktivitātes, kaut gan sākumā biju skeptiska, un ēdiens bija ļoti garšīgs :) ***– Rasa*** *(12 gadi) no Siguldas*

Bībeles viktorīna bija ļoti interesanta un jautra! Man tur ļoti patika, es labprāt dotos arī tur nākamgad. ***– Elza*** *(11 gadi) no Siguldas*

Man ļoti patika Bībeles varoņi. Patika Bībeles viktorīnas stacijas un aktivitātes. Un deserts. ***– Stefans*** *(9 gadi) no Siguldas*

Bībeles viktorīna bija laba iespēja iegūt jaunas zināšanas, kā arī labi pavadīt laiku, piedaloties komandas un sporta aktivitātēs. Es uzskatu, ka šī gada viktorīnas mainītā forma dalībniekiem ļāva vairāk izrādīt savas komandas sadarbību un radošumu. ***– Tomass*** *(15 gadi) no Siguldas*

Piedalīšanās Bībeles viktorīnā par 2. Mozus grāmatu bija vērtīga un patīkama pieredze. Tā bija iespēja ne tikai pārbaudīt savas zināšanas, bet arī pavadīt laiku kopā ar komandu, mācoties un domājot par svarīgiem Bībeles notikumiem. Īpaši patika, ka uzdevumi lika mums sadarboties – kopīgi atcerējāmies svarīgas detaļas un cits citu atbalstījām. Tas saliedēja komandu un parādīja, cik svarīgi ir uzticēties un paļauties citam uz citu. Jautājumi bija daudzveidīgi, kas lika iedziļināties Dieva darbībā un Viņa vadībā Israēla tautas ceļā. Bija interesanti vērot, kā darbojās un cīnījās citas komandas. Šis pasākums man palīdzēja ieraudzīt, cik aizraujoši un nozīmīgi var būt Bībeles pētījumi, īpaši kopā ar citiem. Noteikti ieteiktu piedalīties arī citiem, tā ir iespēja gan mācīties, gan augt ticībā. ***– Emīlija Anna***

Piedalīšanās Bībeles viktorīnā bija ļoti vērtīga un aizraujoša pieredze. Pirms pašas viktorīnas mēs tikāmies *Zoom* platformā katru otro piektdienu, lai kopā pārrunātu jautājumus par iepriekš lasītajām Bībeles nodaļām. Šīs sarunas palīdzēja labāk izprast tekstu un sagatavoties gaidāmajiem uzdevumiem. Viena no interesantākajām viktorīnas daļām bija priekšnesuma sagatavošana. Tā bija lieliska iespēja izpausties radoši, parādīt savu skatījumu uz Bībeles stāstiem un vienlaikus sadarboties ar citiem. Šī daļa noteikti padarīja visu procesu vēl aizraujošāku. Pēc pašas viktorīnas bija arī dažādi interesanti uzdevumi, kas saistīti ar lasītajām nodaļām. Tos izpildot pareizi un ātri, varēja nopelnīt papildu punktus, kas motivēja censties vēl vairāk. Kopumā šī pieredze bija interesanta un vērtīga. Tā deva iespēju gan labāk iepazīt Bībeli, gan sadarboties ar citiem dalībniekiem. Prieks, ka varēju būt daļa no šī pasākuma. ***– Toms Cīrulis***

Man visvairāk patika otrā viktorīnas daļa, kur bija stacijas un viss kaut kas aktīvs. Vēl ļoti patika sporta spēle. Šī gada viktorīna bija ļoti īpaša. ***– Estere Briča***

27. aprīlī mūsu komanda no Rīgas 7. draudzes agrā rītā devās ceļā uz Cēsīm, lai piedalītos viktorīnā par Mozus 2. grāmatu, kam visu ziemu bijām cītīgi gatavojušies. Man ļoti patika viktorīna, jo visi jautājumi bija rūpīgi izvēlēti, nevajadzēja visu laiku sēdēt pie datora, jo bija arī uzdevumi, kuri bija ļoti labi izdomāti, interesanti un jautri. Man patika tas, ka visi izturējās jauki, mīļi, draudzīgi un saprotoši. Iepriecināja, ka pēc viktorīnas un uzdevumiem devāmies pasportot un spēlēt spēles. Manuprāt, lieliski pavadīts laiks ar brīnišķīgu kompāniju. Nākamgad noteikti braukšu atkal! ***– Agnete Rancāne***

CM viktorīna bija ļoti interesanta un aizraujoša. Ļoti patika kopā pavadītais laiks un jautrās aktivitātes. ***– Beate Sanoka***

Šī gada viktorīna bija ļoti laba iepēja pārbaudīt savas zināšanas par 2. Mozus grāmatu. Man viktorīna patika, jo, krājot punktus stacijās, varēja sadarboties un saliedēties ar savu komandu. Īpaši jauki bija tas, ka varēja iepazīties un parunāties ar jauniem cilvēkiem. Protams, kā tad bez draudzīgas sacensības kopīgā sporta spēlē! Kopumā bija ļoti forši piedalīties šajā viktorīnā un atklāt to, ko mums vēsta Bībele. Ar nepacietību gaidu nākamo! ***– Una***

MĪLESTĪBA SĀKAS AR KAMIEĻU PADZIRDĪŠANU

Kriss Sekeira

Bija karsta pēcpusdiena kaut kur tā dēvētajā Auglīgajā pusmēnesī[1]. Ābrahāma kalps kopā ar desmit pavadoņiem pēdējās dienas bija pavadījis kamieļa mugurā ceļā no Kānaānas zemes, lai meklētu piemērotu sievu sava kunga nu jau četrdesmit gadus vecajam dēlam Īzakam.

Karavāna apstājās netālu no akas. Ābrahāma kalps apsēdās vēsajā koka paēnā. Viņš bija fiziski un emocionāli izsmelts. Atbildības smagums, kas gūlās uz viņa pleciem, bija milzīgs. Galu galā tikai tuvu simt gadu vecumam viņa kungs ar sievu Sāru beidzot bija saņēmuši gaidīto bērnu. Visas cerības uz Dieva apsolījuma piepildīšanos – izveidot lielu tautu no Ābrahāma – balstījās veiksmīgā un auglīgā viņu vienīgā dēla Īzaka laulībā. Šī misija bija tik svarīga, ka Ābrahāms un viņa kalps to apstiprināja ar zvērestu.

Tomēr nu kalps pārdomāja, kā gan viņam svešā zemē izdosies atrast piemērotu sievu jaunajam cilvēkam. Tad viņš atcerējās Ābrahāma Dievu, kurš daudzkārt brīnumaini bija iejaucies, lai sargātu un svētītu daudz gadus piedzīvojušā sentēva un viņa saimes dzīvi. Kalps aizvēra acis un lūdza, kā Ābrahāms savulaik to bija mācījis: "Lūk, te es stāvu pie ūdens avota, un pilsētas iedzīvotāju meitas nāks smelt ūdeni. Tad lai notiek, ka tā meita, kurai es teikšu: padod savu trauku, es gribu dzert, – un kura sacīs: dzer, un es padzirdīšu arī tavus kamieļus, – būtu tā, kuru Tu esi novēlējis Savam kalpam Īzakam, un pēc tā es zinātu, ka Tu esi žēlastību parādījis manam kungam." (1. Moz. 24:13, 14)

Kalpam par lielu pārsteigumu "notika, iekāms viņš bija beidzis runāt, nāca Rebeka; viņa bija meita Betuēlam, kas bija Milkas un Ābrahāma brāļa Nahora dēls, un tai uz pleca bija ūdens trauks." (15. pants)

Kad viņš to ieraudzīja, tad "kalps skrēja tai pretim un sacīja: "Ļauj man drusku nodzerties no tava trauka." Tad viņa atbildēja: "Dzer, mans kungs!" Veikli viņa nolaida trauku savā rokā un dzirdīja viņu. Un, kad viņa bija beigusi dot viņam dzert, tā teica: "Es pasmelšu arī taviem kamieļiem, līdz tie būs padzēruši."" (17.–19. pants)

Kāda brīnišķīga pieredze un kāda privilēģija saņemt tiešu un tūlītēju atbildi uz lūgšanu no Visuma Radītāja! Esmu pārliecināts, ka Ābrahāma kalps šo mirkli nekad neaizmirsa. Tas stiprināja viņa ticību Visuvarenajam.

Jaunībā es biju tikpat – ja ne vēl vairāk – aizņemts ar sievas meklēšanu sev kā Ābrahāma kalps ar piemērotas sievas meklēšanu Īzakam. Es šo stāstu gandrīz zinu no galvas, jo ļoti bieži ar to attaisnoju lūgumu Dievam pēc "zīmes", lai noskaidrotu, vai meitene, kurā biju ieinteresēts, varētu būt "īstā". Ļoti bieži šķita, ka mana lūgtā zīme ir piepildījusies, bet, raugoties atpakaļ, saprotu, ka es centos atrast pat visniecīgākās norādes, kas varētu liecināt par pozitīvu atbildi no Dieva. Es vēlējos atrast attaisnojumu, lai uzsāktu attiecības, par kurām nebiju pārliecināts, vai Dievs tās atbalsta.

Manā dzīvē ir bijuši mirkļi, kad Dievs man sniedza tiešas un tūlītējas atbildes uz lūgšanām, tāpēc nešaubos, ka Viņš ir gatavs ar mums tieši šādi sazināties, kad tas ir nepieciešams. Taču tās situācijas nebija saistītas ar attiecībām vai laulību.

Interesanti, ka tajā dienā, kad pirmo reizi ieraudzīju meiteni, kura tagad ir mana sieva, es dzirdēju balsi prātā skaidri manā dzimtajā valodā sakām: "Viņa ir īstā!" Varbūt tam ir grūti noticēt, bet es to atceros tā, it kā tas būtu noticis vakar, jo tajā brīdī es par viņu neko nezināju un man bija jāgaida vēl 742 dienas, līdz mēs apprecējāmies un līdz es varēju būt drošs, ka tajā dienā nebiju balsi vien iztēlojies.

Jau daudz gadus es pārdomāju šo jautājumu: "Vai Dievs sagaida, ka neprecēti cilvēki lūgs Viņam zīmi, kas apstiprinātu, vai konkrētā persona ir īstā izvēle kopīgam dzīves ceļam?" Ābrahāma kalpa stāsts šķietami liecina par to, bet vai tā patiešām ir galvenā lieta, ko Dievs vēlas mums caur šo stāstu iemācīt?

Ļaujiet man atbildēt uz šo jautājumu ar citu jautājumu: "Kāpēc kalps lūdza, lai sieviete piedāvātu padzirdīt, domājams, desmit kamieļus?" Saskaņā ar manis izpētīto kamieļi pēc gara ceļojuma var izdzert no 75 līdz 115 litriem ūdens. Pieņemot, ka ūdens traukā varēja ietilpt no 10 līdz 20 litriem,

[1] Tuvo Austrumu apgabals.

Rebekai būtu nācies veikt aptuveni 40 līdz 60 gājienus uz aku, lai uzvilktu augšā ūdeni dzīvniekiem. Šis process, ļoti iespējams, prasīja vairākas stundas. Toreizējās akas nebija īpaši ērti lietojamas, un ūdens vilkšana prasīja arī lielu fizisku spēku – it īpaši "ļoti skaistai" (16. pants), jaunai sievietei. Iedomājies, cik daudz darba tas prasīja, un visu to viņa darīja svešinieka labā!

Acīmredzami – Rebeka bija laipna, viesmīlīga un strādīga sieviete. Tie visi ir lieliski rakstura tikumi, un Ābrahāma kalps ļoti labi saprata, ka veiksmīga laulība lielā mērā ir atkarīga no abu jauno cilvēku rakstura kvalitātes. Jo vairāk cilvēki līdzinās Kristum, jo labāk viņi saprotas viens ar otru un jo laimīgāka būs šī ģimene.

Šis stāsts ir par dzīvesbiedra izvēlēšanos, ņemot vērā viņa vai viņas raksturu. Šī mācība tiek atkārtota arī citos Bībeles stāstos, piemēram, Rutes grāmatā. Taču tas, kas citos Bībeles stāstos netiek atkārtots, ir lūgšana Dievam pēc zīmes, lai apstiprinātu, vai kāds cilvēks ir pareizā dzīvesbiedra izvēle. Un, kā tas mums ir zināms, mācību nevar balstīt tikai vienā Bībeles fragmentā vai pantā, Dievs to nav tā paredzējis.

Nevēlos teikt, ka lūgt pēc zīmes Dievam būtu nepareizi, ne arī to, ka Dievs to no mums sagaida. Lielākajā daļā gadījumu Dievs gaida, ka mēs pieņemsim lēmumu, balstoties uz to, kas ir atklāts Viņa Vārdā, kur daudzviet skaidri varam lasīt, kādām īpašībām pievērst uzmanību nākamā dzīvesdrauga raksturā.

Tas, iespējams, neizklausās romantiski, bet Dievs vēlas, lai galvenokārt izmantojam spriešanas spējas, kuras Viņš mums ir devis saprātīga lēmuma pieņemšanai. Bieži vien, kad esam iemīlējušies, mēs kļustam nemierīgi un satraukti, ja nesaņemam tādu atbildi, kādu cerējām. Tomēr, ja izvēli balstām uz principiem, uz rakstura īpašībām, kuras varam novērot, tad varam iegūt lielāku pārliecību un līdz ar to mieru par savu lēmumu.

Lūgt pēc zīmes reti ir nepieciešams, taču lūgt, lai Dievs mums palīdz ieraudzīt mūsu interesi piesaistījušā cilvēka (un arī mūsu pašu) patieso raksturu – tāpat kā to darīja Ābrahāma kalps –, joprojām ir svarīgi. Lai arī Dievs mums ļauj brīvi izvēlēties, ar ko apprecēties (Rebeka varēja atteikties, kā to norāda 1. Moz. 24:57, 58), Viņš ir vairāk nekā gatavs mums palīdzēt šajā garajā ceļā tāpat, kā Viņš vadīja Ābrahāma kalpu cauri tuksnesim.

PUIŠU VAKARS

18. maijā Siguldā notika pasākums, kāds vēl līdz šim nebija piedzīvots, – *džeku* pirts vakars, kas pulcēja 18 jauniešus. Šī bija unikāla iespēja puišiem pavadīt laiku kopā, piedzīvot kaut ko atšķirīgu un, protams, arī izbaudīt pirti. Bet, pirms iegrimstam detaļās par šo vakaru, būtu vērts ieskicēt, kā vispār radās šī ideja un kas stāvēja aiz tās.

Mūsu jauniešu komandas "Satikšanās punkts" sanāksmēs vairākkārt izskanēja doma par to, ka ir nepieciešams rīkot pasākumu, kas būtu īpaši veltīts puišiem. Šāda ideja vienmēr tika uzskatīta par kaut ko vērtīgu, jo zinājām, ka reizēm puišiem ir vajadzīgs īpašs, viņiem domāts notikums, kurā viņi varētu būt tikai puiši bez jebkādiem ierobežojumiem un iepriekšējiem priekšstatiem.

Tad, kad mūsu komandas meitenes piedalījās jauniešu vadītāju apmācībās, viņām bija iespēja satikties ar Marselu Gjoaldu (*Marcel Ghioalda*), Transeiropas divīzijas Jauniešu nodaļas vadītāju. Viņam tika izstāstīta šī iecere, un Marsels, dzirdot par ideju, uzreiz ieteica meitenēm meklēt līdera īpašības mūsu adventistu puišos. Viņš aicināja nebaidīties un meklēt potenciālu, kuru viņi varētu attīstīt. Pārsteidzoši, bet nākamajā vakarā meitenes jau bija atradušas šīs līdera īpašības mūsu komandas puišos un sapratušas, ka šī ideja ir jārealizē. Viņas pieņēma lēmumu, ka pasākumam jānotiek, un, protams, ātri tika nosprausts datums. Jau nākamajā dienā sākās gatavošanās puišu pirts vakaram, kas, kā mēs zinām, pārvērtās par neaizmirstamu notikumu un unikālu piedzīvojumu, kas lika visiem piedalīties, būt kopā un arī dāvāja jaunas atmiņas.

Šī pasākuma gatavošana nebija viegla. Lai to īstenotu, mums vajadzēja atrast piemērotu vietu ar pirti, nodrošināt labus apstākļus katram un – pats svarīgākais – vienoties par datumu, kurā pasākums varētu notikt. Par laimi, vietu atrast izrādījās vieglāk, nekā sākotnēji domājām. Ticiet vai nē, bet vissarežģītākā izrādījās tieši datuma izvēle. Datuma meklēšana kļuva par īstu izaicinājumu, jo centāmies "iespiest" *džeku* pirts vakaru jau tā notikumiem pārpildītā mēnesī. Sākotnēji bijām izlēmuši par 17. maiju, sestdienas pēcpusdienu pēc dievkalpojuma, cerot, ka šis brīdis būs kā pelnīta atelpa no nedēļas steigas un kalpošanas pienākumiem. Mums šķita, ka tā būs lieliska iespēja izrauties no ikdienas rutīnas un vienkārši pabūt kopā. Tomēr vēlāk atklājās, ka šis datums

pārklājas ar diviem notikumiem – Baznīcu nakti un Muzeju nakti, kas piesaista daudzus cilvēkus un arī mūsu jauniešu kalpotājus. Turklāt nebijām līdz galam apdomājuši, ka izvēle rīkot šādu pasākumu sabatā varētu tikt pārprasta. Lai arī doma bija pasākumu sākt tikai pēc sabata dievkalpojuma, pastāvēja risks, ka cilvēkiem tas varētu radīt nepareizu iespaidu.

Tagad, atskatoties atpakaļ, varam teikt – labi, ka pasākumu neatstājām sabatā, jo tādā veidā varējām pilnībā saglabāt uzmanību tam, kam sabats paredzēts, un pasākuma laikā būt brīvi no pārdomām par to, vai kaut ko nedarām nepareizi Dieva ieceltajā atpūtas dienā.

Mēs atradām labāku laiku un cerējām, ka vakars izvērtīsies īpašs – tieši tāds, kādu bijām cerējuši.

Pēc neilgas gaidīšanas *džeku* vakars beidzot bija klāt. Pasākums sākās visai interesanti – lai gan tas notika Siguldā, tieši siguldieši, kuriem bija veicams vistuvākais ceļš, kavēja. Turklāt visu dienu bija apmācies un lija lietus, kas radīja bažas par to, ka pasākuma gaita varētu neizdoties, kā plānots. Kad visi bija sagaidīti, pasākums varēja sākties. Pirms uzrunas, kuru sniedza Uldis Jēkabsons, notika *ledus laušanas* aktivitātes. Tās risinājās ārā, kaut arī lietus joprojām neatkāpās. Aktivitāšu vadītājs sākumā bija bažīgs, ka lietus dēļ nāksies pārtraukt iecerēto, taču, kā jau *džekiem*, nevienam nebija bail no dažām ūdens pilēm, un viss notika, kā iecerēts.

Īpašs prieks bija redzēt jaunus puišus, kurus daudzi vēl nepazina. Aktivitātes palīdzēja pārvarēt sākotnējo neveiklību un ļāva labāk iepazīties. Kad tās bija noslēgušās, pienāca laiks garīgajai daļai – uzrunai, kuru vadīja Uldis Jēkabsons. Tēma bija par varoņiem, par kādiem daudzi no mums vēlas kļūt. Šī uzruna skāra katru, jo sarunu pilno gaisotni pārņēma ilgs pārdomu klusums.

Pēc uzrunas sākās vakara gaidītākā daļa – pirts. Tur notika sarunas gan par dzīvi, gan par kalpošanu, smiekli mijās ar nopietnām domām. Katrs atzina, ka pasākums izdevies un sagādājis prieku. Vakara noslēgumā izskanēja doma, ka to noteikti vajadzētu atkārtot. Pat vairāk – varbūt šis *džeku* vakars varētu kļūt par ik ceturkšņa tradīciju, kas ļauj atjaunoties gan kalpošanai, gan ikdienas dzīvei.

Rūdis Ģipslis

Džeku pirtiņas pasākumu gaidīju ar nepacietību, jo aprīlis bija ļoti aizņemts un darbu pilns. Biju ļoti fiziski piekusis, un šis pasākums bija tieši tas, kas vajadzīgs. Kaut arī laikapstākļi bija drūmi, jaunieši bija ļoti draudzīgi un labā noskaņojumā. Iesākām vakaru ar interesantu spēli, kas testēja mūsu stabilizācijas spējas, šajā spēlē smieklu netrūka. Pirtiņa, uzruna un garšīgs šašliks bija vakara galvenie notikumi. Esmu ļoti pateicīgs par jauniem, brašiem vīriem, kurus varēju sastapt, un varēju iegūt atkal jaunus draugus. Paldies visiem, kas izvēlējās pavadīt laiku kopā ar mums!

Dāvids Veips

Pagājušajā svētdienā man bija lieliska iespēja apmeklēt *džeku* pirts vakaru. Neskatoties uz lietaino laiku, mēs lieliski pavadījām laiku. Spēlējām frīsbiju un galda spēles, vienkārši izbaudījām kopā būšanu. Šašliks bija īpaši garšīgs – perfekti izcepts. Bet nav nekā labāka par kārtīgu pirti pēc garas nedēļas! Man ļoti patika šis pasākums, un ar nepacietību gaidu kaut ko līdzīgu arī turpmāk.

Deniss Mukāns

Labs pasākums. Patika.👍

Gustavs Melngalvis

Pirts vakars bija brīnišķīga iespēja pavadīt laiku ar draugiem un pazīstamajiem, kurus nevar satikt ikdienā, un iespēja atrasties kristīgā kompānijā, atpūšoties, spēlējot spēles, ēdot garšīgu ēdienu un sēžot pirtī. Noteikti vēlos piedalīties līdzīgos pasākumos atkal.

Jēkabs Ģipslis

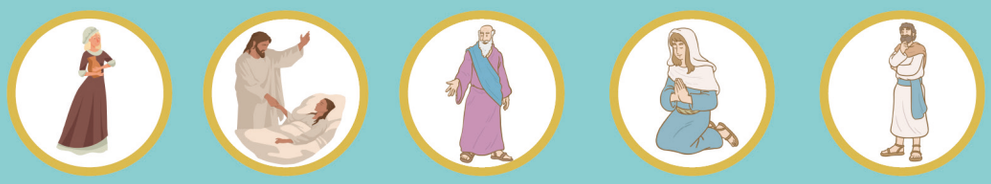
Personīgi man šis bija viens no mīļākajiem pasākumiem, kur esmu piedalījies pēdējā gada laikā. Sen nebija noticis lielāka mēroga pasākums, kas būtu paredzēts tikai vīriem savā starpā. Bija daudz smieklīgu gadījumu aktivitātēs, gards ēdiens, pārdomas veicinoša uzruna, kā arī brīnišķīga pirtiņa ar labām sarunām un kompāniju. Ļoti ceru, ka vēl kaut kad būs līdzīgi pasākumi.

Justs Jēkabsons

Parasti uz šādiem pasākumiem nedodos, jo bail, ka kādam kaut ko ne tā pateikšu, bet šis bija tiešām forši. Lietus, ezers, pirts, baseins, daudz video un bildes, viss kopīgi saorganizēts un savākts. Palīdz viens otram, runājās, spēlē spēles, pasmejas. Bija arī *džeki*, kas bija pirmo reizi kādā pasākumā iesaistījušies, un tādi, kas ilgāku laiku nebija redzēti. Bija forši pavadīt laiku kopā sadraudzībā un priekos.

Ceru, ka nākamreiz būs vēl vairāk tādu, kas mūs kā adventistus vēl tikai iepazīst, lai saprastu, ka mēs neesam nekādi cietie rieksti, kas nemāk par dzīvi apriecāties.

Tomass Avišāns

IEPAZĪSTI 5 cilvēkus, **KURUS SATIKA JĒZUS!**
KATRU MĒNESI jauna tikšanās!

JŪNIJS

JAUNS KONKURSS

JĒZUS SATIKA NIKODĒMU

Bērnu kalpošanas nodaļas komanda: Brigita Avišāne, Mārīte Lipska, Elizabete Rezņikova un Emīlija Trubeckaja.

ATMIŅAS PANTS

JO IKVIENS, KAS DARA ĻAUNU, IENĪST GAISMU UN NENĀK PIE GAISMAS, LAI VIŅA DARBI NETIKTU ATKLĀTI. BET, KAS DARA PATIESĪBU, NĀK PIE GAISMAS, LAI BŪTU REDZAMI VIŅA DARBI, KA TIE DIEVĀ DARĪTI.

(JĀŅA 3:20, 21)

Arī Israēla vadītāju vidū, protams, bija tādi, kuri uzskatīja, ka Jēzus rīkojies pareizi, šķīstot templi un padzenot tirgotājus. Viņi klausījās Jēzus svētrunas un sajūsmināja par tām. Viens no šiem vadītājiem, kuru sauca Nikodēms, nolēma ar Jēzu parunāt divatā un uzzināt no Viņa ko vairāk.

Bet kur atrast Jēzu? Neviens nezināja. Kāds Nikodēmam pateica, ka Mācītājs bieži mēdz būt Eļļas kalnā, lai tur lūgtu un atpūstos. Nikodēms nolēma meklēt Viņu tur.

Sagaidījis tumsu, lai neviens no viņa draugiem neieraudzītu, kurp viņš iet, šis ievērojamais cilvēks uzlika apmetni un izgāja tumšajā naktī.

Mēs nezinām, kā, bet Nikodēms Jēzu atrada.

Tajā naktī viņi mēnesnīcā sēdēja kalnā, skatījās lejup uz guļošo pilsētu un runāja par Dieva valstību.

"Rabi," sacīja Nikodēms, "mēs zinām, ka Tu esi Mācītājs, no Dieva nācis. Jo neviens nevar tādas zīmes darīt, kā Tu dari, ja Dievs nav ar to."

Jēzum bija patīkami dzirdēt tādus vārdus no šī ievērojamā cilvēka. Kā Viņš vēlējās Nikodēmam palīdzēt saprast Dieva mīlestību!

"Ja cilvēks nepiedzimst no augšienes," Jēzus sacīja, "neredzēt tam Dieva valstību."

Nikodēms neizpratnē raudzījās Jēzū.

"Kā cilvēks var piedzimt, vecs būdams?" viņš jautāja.

Jēzus droši vien pasmaidīja. Protams, Viņš nerunāja par burtisku bērna piedzimšanu, Viņš runāja par sirds atdzimšanu Svētā Gara ietekmē. Tādā gadījumā notiek pārmaiņa, kuras rezultātā cilvēks kļūst kā jauns radījums.

Jēzus minēja piemēru, sacīdams: "Vējš pūš, kur gribēdams, un tu dzirdi

viņu pūšam, bet nezini, no kurienes tas nāk un kurp tas iet. Tāpat ir ar ikvienu, kas piedzimis no Gara."

Viņš vēlējās, lai Nikodēms saprastu, ka Svētais Gars ieiet katrā sirdī, kas atveras Viņam. Neviens nevar pateikt, kā tieši tas notiek, bet rezultātu var redzēt visi. Ja zēnu un meiteņu sirdī mājos Svētais Gars, viņos būs redzama pārmaiņa – viņi kļūst labi, laipni, mīlēs labo un neieredzēs ļauno.

Nikodēmam tas bija liels atklājums. Viņš bija ļoti gudrs, un šim vīram bija lielas zināšanas. Bet šo vienkāršo patiesību viņš līdz šim brīdim nevarēja saprast.

"Kā tas var notikt?" viņš jautāja.

"Tu esi Israēla mācītājs," sacīja Jēzus, "un tu to nezini?"

Tad Jēzus viņam sīki izstāstīja, kā ļaužu sirds pārmainās ar Dieva spēka palīdzību.

Vispirms Viņš norādīja Nikodēmam uz to laiku, kad Mozus tuksnesī izgatavoja vara čūsku un visi, kas uz to raudzījās, tika dziedināti no čūskas kodieniem. Pēc tam Viņš teica: "Un kā Mozus paaugstināja čūsku tuksnesī, tāpat jātiek paaugstinātam Cilvēka Dēlam, lai ikviens, kas tic, Viņā iegūtu mūžīgu dzīvību." Cilvēka Dēls var dziedināt no sātana nāvējošā dzēliena un atgriezt visu zaudēto.

Nikodēms neko neatbildēja. Šie nesaprotamie vārdi viņu pārsteidza. Kas ir "Cilvēka Dēls"? Viņš nesaprata – vai tas varēja būt šis galdnieka dēls?

Tad Jēzus no jauna runāja uz šo nopietno meklētāju un pateica viņam visjaukāko vēsti, kāda jebkad skanējusi cilvēka ausīs:

"Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību."

"Jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, lai Tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur Viņu tiktu glābta."

Šos dārgos vārdus Pestītājs sacīja kādam cilvēkam klusā mēnesnīcas naktī kalna virsotnē pirms daudziem, daudziem gadsimtiem, un tagad šie dārgie vārdi skan pa visu pasauli no visietekmīgākajām radiostacijām. Miljonu miljoni tos dzird un atgriežas. Šie vārdi ir izgājuši cauri laikmetu laikmetiem visā savā skaistumā un spēkā. Bet kāpēc? Tāpēc, ka tajos ietverts viss patiesības dziļums, viss Kristus mīlestības misijas mērķis, kura dēļ Viņš atnāca uz mūsu zemi. Šie vārdi stāsta visiem un visur, katram zēnam un meitenei, vīrietim un sievietei, kā var sasniegt Debesu valstību un dzīvot laimīgi un mūžīgi.

Kur ir šīs atziņas noslēpums? Lūk, kur – ticībā Jēzus mīlestībai! Tas ir viss. Vairāk nekas. Nekādas maksas. Nekāda upura. Nekā.

Cik vienkārši, cik apbrīnojami vienkārši!

Vai tu tici, ka Jēzus tevi mīl? Tici? Patiešām?

Tad Debesu valstība tev pieder no šī brīža uz visiem laikiem!

No Artura Maksvela grāmatas "Bībeles stāsti bērniem"

Balviņas par aprīli saņems:

Lote, Betija, Emīlija un Nikola no Limbažiem, Eva, Jēkabs, Teofils, Timotejs, Juris, Raivis no Madonas, Rasa, Stefans un Jēkabs no Siguldas, Terēze, Sofija, Markuss un Greta no Liepājas, Tilānija, Stefans, Marija, Leila, Anna, Nora un Ulla no Rīgas, Keita, Māra un Laimrota no Dobeles, Ēriks, Glorija, Alberts, Johans Oto, Emīlija Lotte, Aleksis un Teodors no Smiltenes, Amanda un Matiass no Valkas, Eliss un Gusts no Saldus, Maija, Markuss, Estere, Teiksma un Rainers no Saulkrastiem, Agneta Daiga no Cēsīm, Paula no Alūksnes, Elīza, Anete, Filips, Lavaleta, Gabriela, Terēza, Aida, Amēlija, Paula, Rebeka, Enija un Tomass no Kristīgās pamatskolas "Ceļš".

Nikodēma sastapšanās ar Jēzu. Autore Enija Dūmiņa.

Vārds, uzvārds, vecums _____

Pilsēta vai draudze _____

Telefona numurs _____

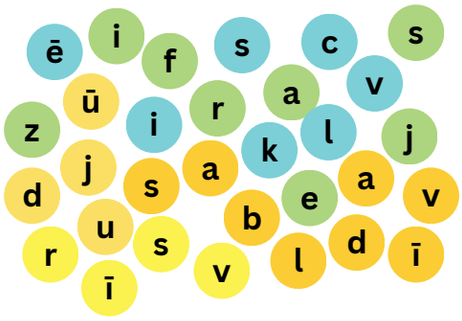
Bībeles konkurss 2025

JĒZUS SATIKA...

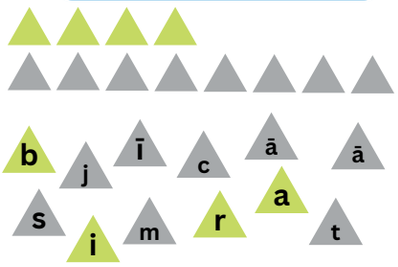

JŪNIJS

1. Izlasi Jāņa 3:1–3! Atšifrē burtu jucekli un atbildi uz jautājumiem!

Kā Nikodēms uzrunāja Jēzu?

Kādu vārdu sarunā ar Nikodēmu Jēzus atkārto?

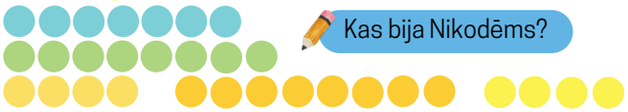

Kā tev šķiet, kāpēc Jēzus tā dara?

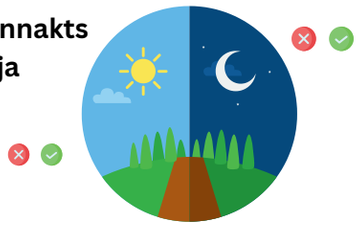
.....

.....

Kas bija Nikodēms?

2. Apvelc, kurā diennakts laikā Nikodēms gāja runāties ar Jēzu!

3. Izlasi Jāņa 3:4-7 un ievieto trūkstošos vārdus!

"Nikodēms saka Viņam: "Kā cilvēks var _____, vecs būdams? Vai tad viņš var atgriezties savas mātes miesās un _____ piedzimt?" _____ atbildēja: "Patiesi, patiesi Es tev saku: ja kāds _____ ūdenī un Garā, netikt tam Dieva valstībā! Kas no _____ dzimis, ir miesa, un, kas no _____ dzimis, ir gars. Nebrīnies, ka Es tev esmu sacījis: tev _____ no augšienes."

4. Izlasi citātu!

"Nikodēms saprata, ka Kristus šeit norāda uz ūdens kristību un sirds atjaunošanu caur Dieva Garu." (E.Vaita, gr."Laikmetu ilgas", nod. "Nikodēms")

Kad cilvēks no visas sirds pieņem Jēzu par savu Pestītāju un lūdz, lai turpmāk viņa sirdi pārvalda Dievs, to sauc par JAUNPIEDZIMŠANU! Cilvēki tad mainās! Ļoti mainās!

Savieno pretstatus, kādas pārvērtības notiek, kad cilvēks piedzimst no jauna!

slinkais	kļūst dāsns
lepnais	sāk strādāt
zaglis	nemelo
slepkava	vairs nezog
melis	kļūst pazemīgs
skopais	vairs nenomaitā

5. Izlasi citātu!

"Nikodēms joprojām nespēja visu aptvert, tādēļ savas domas ilustrēšanai Jēzus izlietoja vēju. "Vējš pūš, kur gribēdams, un tu dzirdi viņa pūšanu, bet nezini, no kurienes viņš nāk un kurp viņš iet. Tāpat ir ar ikvienu, kas piedzimis no Gara."" (E.Vaita, gr. "Laikmetu ilgas", nod. "Nikodēms")

6. Uzraksti un iemācies atmiņas pantu! Jāņa evaņģēlijs 3:20, 21

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Uz šīs zemes daudz kas nav redzams, bet ir redzama to darbība. Sagrupē redzamās un neredzamās parādības!

IEGŪSTI

MISIJAS IZGLĪTĪBU
2 PROGRAMMĀS!

KLĀTIENE

Programmas ilgums: 1 gads

Studiju maksa: 500 EUR

Kur? Ventspilī

NEKLĀTIENE

Ilgums: 2 gadi

Maksa: 50 EUR/mēn.
(studentiem 50% atlaide)

Kur? 10 nedēļas nogales dažādās Latvijas draudzēs un 7-15 h/nedēļā ikdienā

Pieteikšanās laiks - jūnijs
Mācību sākums - 29. augusts
Piesakies un uzzini vairāk - sendme.lv

Sūti Mani
MISIJAS SKOLA